

Πολιτική Απόφαση του 4ου Συνεδρίου του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

1. Βρισκόμαστε σε μια περίοδο μεγάλων κινδύνων αλλά και νέων δυνατοτήτων για τους εργαζομένους, τον λαό και τη νεολαία. Οι ανταγωνισμοί και οι πολεμικοί κίνδυνοι δυναμώνουν, δημοκρατικές ελευθερίες και δικαιώματα δεκαετιών αναιρούνται. Η επίθεση κυβέρνησης, κεφαλαίου, ΕΕ κλιμακώνεται.

Η εξαχρείωση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ αποδεικνύει ότι ο δρόμος της διαχείρισης του συστήματος, των εφικτών απαντήσεων εντός της ΕΕ και των κυβερνητικών λύσεων εντός του καπιταλισμού οδηγεί στη μνημονιακή κόλαση τους εργαζομένους και τον λαό.

Σήμερα, στην εποχή των πιο μεγάλων φόβων και των ανεπανάληπτων δυνατοτήτων, απαιτείται μια τομή στο κίνημα και την Αριστερά, ένα ανατρεπτικό εργατικό λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα, μια αντικαπιταλιστική και επαναστατική Αριστερά, ένα σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα της νέας κομμουνιστικής ελπίδας.

Αυτή η νέα δυναμική οφείλει να εκφράζεται από σήμερα. Να δώσει νέα έμπνευση για την αναγκαία **παν-κινητοποίηση** ενάντια στα νέα αντεργατικά αντιλαϊκά μέτρα που προωθούν κυβέρνηση, ΕΕ, ΔΝΤ, κεφάλαιο με την **3η αξιολόγηση, με αιχμή το κρίσιμο κτύπημα στο πρωταρχικό δικαίωμα της απεργίας, δηλαδή στο δικαίωμα να αγωνίζεσαι για όλα τα άλλα δικαιώματα!**

Α. Διεθνής αντιδραστική στροφή και αντικαπιταλιστική απάντηση

2. Εννέα χρόνια μετά το ξέσπασμα της δομικής κρίσης του καπιταλισμού, η βαριά σκιά της εξακολουθεί να πέφτει πάνω τις κεφαλαιοκρατικές κοινωνίες. Τα χαρακτηριστικά και η επιμονή της επιβεβαιώνουν την εκτίμηση ότι αποτελεί ιστορικών διαστάσεων κρίση του ολοκληρωτικού καπιταλισμού της εποχής μας. **Καθώς το σύστημα δεν μπορεί να την υπερβεί σταθερά και συνολικά, όλες οι αντιθέσεις παροξύνονται.**

Μπαίνουμε σε νέα φάση επικίνδυνης κλιμάκωσης της αντεργατικής, πολεμικής και ολοκληρωτικής εκστρατείας του κεφαλαίου, με ενδεικτικό παράδειγμα την εκλογή Τραμπ.

Πρόκειται για υπεραντιδραστική στροφή, η οποία εκφράζεται σε όλα τα επίπεδα: στην ένταση, εμβάθυνση και καθολικοποίηση της εκμετάλλευσης, στην εμπέδωση του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού, της τυραννίας του κεφαλαίου και στην ενίσχυση των αντιδραστικών ακροδεξιών απαντήσεων, στην παρόξυνση των ενδοαστικών ανταγωνισμών και στην ενίσχυση της απειλής εκτεταμένων ή και πρωτόγνωρων πολεμικών αναμετρήσεων, στην ανάπτυξη ακραίας αντιδραστικής ιδεολογίας.

Μέσω της προώθησης των **αντιδραστικών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων επιχειρείται η συνολική ανασυγκρότηση του συστήματος -η οποία οδηγεί στην πλήρη αποκρυστάλλωση των θεμελιακών χαρακτηριστικών του ολοκληρωτικού καπιταλισμού διεθνώς-** για να υπερβεί την κρίση του και να τιθασεύσει τις αντιθέσεις που το διαταράσσουν διαρκώς.

3. Η κλιμάκωση της εκστρατείας του κεφαλαίου εκφράζεται πρώτα από όλα στο πεδίο της παραγωγής, με:

- Την τεράστια **εμβάθυνση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων**, της μετατροπής τους σε σύγχρονους δούλους της ψηφιακής εποχής.
- Την προώθηση της **ιδιωτικοποίησης / εμπορευματοποίησης / καπιταλιστικοποίησης** των πάντων.
- Την αξιοποίηση ή/και προώθηση **επιστημονικών καινοτομιών** για την ένταση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης της εργατικής τάξης, που οδηγούν σε αύξηση της ανεργίας και σε όξυνση των αντιφάσεων του συστήματος.
- Την άνευ προηγουμένου **συγκέντρωση του κεφαλαίου, της ιδιοκτησίας και του πλούτου** στα χέρια μιας ισχνότατης μειοψηφίας κεφαλαιοκρατών. Στην ενίσχυση της δύναμης των πολυεθνικών πολυκλαδικών μονοπωλίων.
- Την τρομακτική **ένταση της διπλής και τριπλής εκμετάλλευσης** ολόκληρων περιοχών από τα ηγεμονικά καπιταλιστικά – ιμπεριαλιστικά κέντρα, μέσω του **ληστρικού μηχανισμού του χρέους** και των προγραμμάτων «διάσωσης». Απαιτείται ανάδειξη του ζητήματος του χρέους ως καθολικού προβλήματος του παγκόσμιου προλεταριάτου, εργατική λαϊκή πάλη για τη διαγραφή των κρατικών χρεών, που αποτελούν παρασιτικά κεφάλαια που τρέφονται από τη σάρκα των παραγωγών του πλούτου.

Η πολιτική αυτή **προωθείται σε όλες τις χώρες**, ανάλογα με τον ταξικό συσχετισμό δύναμης και αποτελεί το **κύριο στοιχείο που ενοποιεί την αστική τάξη**, τον πυρήνα της σημερινής στρατηγικής της και του βασικού δρόμου υπέρβασης της κρίσης.

4. Στο πολιτικό σύστημα, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την εμπέδωση του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού, που παίρνει ακραία έκφραση στην **Ελλάδα της άθλιας επιτροπείας. Όλοι οι μοχλοί της εξουσίας συγκεντρώνονται όλο και περισσότερο στα χέρια του κεφαλαίου**, ενισχύεται η εκτελεστική εξουσία και το αστικό «βαθύ κράτος», καθώς και οι μηχανισμοί σύνδεσης με τις καπιταλιστικές ολοκληρώσεις. Οικοδομείται το **κράτος κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού**, στο οποίο αναβαθμίζεται η χρήση της βίας (άμεσης ή έμμεσης) κατά του λαού, ο έλεγχος, η παρακολούθηση, ο εργοδοτικός δεσποτισμός, ενώ υποβαθμίζονται ανοικτά τα όποια στοιχεία αστικής δημοκρατίας έρχονται από το παρελθόν, κτυπιούνται οι δημοκρατικές κατακτήσεις και ελευθερίες.

Στοιχείο της αντιδραστικής τομής είναι η άνοδος των ακροδεξιών, εθνικιστικών και νεοφασιστικών δυνάμεων, ακόμα και σε κυβερνητικό επίπεδο.

Όλα αυτά αναδείχνουν το σύγχρονο δημοκρατικό ζήτημα σε όλη του την οξύτητα, την άρρηκτη σχέση του με την πάλη ενάντια στο καθεστώς της εκμετάλλευσης.

5. Στις διεθνείς σχέσεις το δίπολο καπιταλιστικής διεθνοποίησης-ενδοκαπιταλιστικού ανταγωνισμού περνά σε νέο επίπεδο. Στο πλαίσιο μιας ιστορικά αναπτυσσόμενης διεθνοποίησης ο ανταγωνισμός μεταξύ των καπιταλιστικών - ιμπεριαλιστικών κέντρων, των αστικών κρατών και των δυνάμεων του κεφαλαίου γνωρίζει έξαρση και **παίρνει προβάδισμα στη συγκεκριμένη φάση, θέτοντας σε κρίση και σε διαδικασία αναδιάταξης τη σημερινή μορφή καπιταλιστικής διεθνοποίησης**. Σε εποχές κρίσης, ένα σημαντικό τμήμα των κεφαλαίων επιστρέφει στην εθνική του βάση, με αποτέλεσμα να επιδιώκονται μέτρα στήριξης του κεφαλαίου, «οικονομικού πολέμου» ή/και «προστατευτισμού», να υψώνονται τείχη (με πρώτο στόχο πρόσφυγες, μετανάστες και μειονότητες), να αναπτύσσεται η εθνική ρητορική, ως μέσο για τη διεκδίκηση καλύτερης θέσης στο διεθνή καταμερισμό.

Αποτέλεσμα της όξυνσης των ανταγωνισμών είναι το πύκνωμα των πολεμικών συγκρούσεων και η απειλή εκδήλωσης γενικευμένων πολέμων σε περιφερειακό ή και ευρύτερο επίπεδο, με άμεση συμμετοχή πλέον ακόμα και αντιπαράθεση ηγετικών καπιταλιστικών κρατών.

Η αμφισβήτηση της ηγεμονίας τους, οδηγεί τις **ΗΠΑ σε πολιτικοστρατιωτική και οικονομική αντεπίθεση, η οποία δημιουργεί νέες μεγάλες απειλές** για την ειρήνη στον πλανήτη, ιδιαίτερα στην περιοχή μας, αλλά και σε Ειρηνικό, βόρεια Ευρώπη κ.α. Στην κούρσα των ανταγωνισμών και της πολεμικής προετοιμασίας συμμετέχουν επίσης με ένταση Κίνα, Ρωσία, Γερμανία και συνολικά ΕΕ.

Η ΕΕ στρατιωτικοποιείται ραγδαία μέσω της συγκρότησης της PESCO, της Μόνιμης Δομής Συνεργασίας για την άμεση ανάπτυξη του ευρωστρατού, της ανάπτυξης του ευρωπαϊκού σχηματισμού μάχης, του ευρωστρατηγείου επεμβάσεων, της ακτοφυλακής-συνοριοφυλακής κ.ά. Τα κράτη-μέλη της επεμβαίνουν σε μια σειρά χώρες (Λιβύη, υποσαχάρια Αφρική, Αφγανιστάν κ.λπ.).

Διαμορφώνεται δυναμική **νέων προσφυγικών ρευμάτων**, τα οποία αντιμετωπίζουν τα ματωμένα τείχη της ΕΕ, ανεβάζοντας το βαρύ τίμημα σε ανθρώπινες ζωές στη Μεσόγειο.

Η ανάπτυξη του αντιπολεμικού αντιιμπεριαλιστικού κινήματος σε σύνδεση με τον συνολικό αντικαπιταλιστικό αγώνα γίνεται θέμα κυριολεκτικά ζωής και θανάτου για τους λαούς.

6. Ιδιαίτερη σημασία έχει η **κρίση της ΕΕ** (με κορυφαίο σημείο την απόφαση για BREXIT) και τα σχέδια για την **αντιδραστική αναμόρφωση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης**. Η κρίση της ΕΕ και ο συνολικά αντιλαϊκός της ρόλος τροφοδοτούν και την **τάση «από τα κάτω» αμφισβήτησης της ΕΕ**, μια τάση πολύμορφη και αντιφατική, αλλά με ταξική, δημοκρατική αφετηρία, η οποία **μπορεί να γονιμοποιηθεί από την αντικαπιταλιστική διεθνιστική πάλη κατά της ΕΕ**, σε διάκριση απ' τον λεγόμενο «ευρωσκεπτικισμό», τα ακροδεξιά εθνικιστικά μορφώματα τύπου Λεπέν και τα αστικά ρεύματα επαναδιαπραγμάτευσης εντός της ΕΕ. Το δραματικό έλλειμμα αριστερής αντι-ΕΕ παρέμβασης σε μια σειρά ευρωπαϊκές χώρες επιτρέπει στα αστικά και αντιδραστικά ρεύματα να κερδίζουν έδαφος.

7. Για να ανατάξει την κερδοφορία του το κεφάλαιο προκαλεί την ανεπίστρεπτη σε πολλές περιπτώσεις καταστροφή της φύσης και του περιβάλλοντος.

Το σύστημα προσπαθεί να βγάλει κέρδος διπλά: αφενός από τη λεηλασία της φύσης και αφετέρου από τη δήθεν προστασία ή τη διαδικασία αποκατάστασης του περιβάλλοντος. Η πορεία του καπιταλισμού είναι συνυφασμένη με το σύγχρονο φαινόμενο του θερμοκηπίου και της κλιματικής αλλαγής.

Είναι αναγκαία η ανάπτυξη ενός **ριζοσπαστικού οικολογικού κινήματος με αντικαπιταλιστική κατεύθυνση**, για την υπεράσπιση του περιβάλλοντος από την αρπακτικότητα του κεφαλαίου. Μια νέα αντίληψη για τη σχέση του ανθρώπου με τη φύση αποτελεί συστατικό στοιχείο του αντικαπιταλιστικού κινήματος και της κομμουνιστικής κοινωνίας της εποχής μας.

8. Η βαθιά κρίση της αστικής ιδεολογίας και πολιτισμού επιχειρείται να απαντηθεί με την εμπέδωση της ΤΙΝΑ, τα νέα σκοταδιστικά, αντιδραστικά ρεύματα, την πρόληψη κάθε δυνατότητας

συνολικής, στρατηγικής αντικαπιταλιστικής πρότασης και ιδιαίτερα των τάσεων μιας νέας κομμουνιστικής ελπίδας. Γι' αυτό τα εθνικά αστικά επιτελεία και η ΕΕ καλλιεργούν ένα σύγχρονο αντικομμουνισμό, προωθούν τη θεωρία των δύο άκρων, «ξαναγράφουν» την ιστορία, δυσφημώντας το εργατικό και επαναστατικό κίνημα του 20ού αιώνα.

Οι απαντήσεις της αστικής τάξης έχουν συχνά το πρόσωπο του θρησκευτικού σκοταδισμού, του ανορθολογισμού, του κοινωνικού κανιβαλισμού και βρίσκουν έκφραση σε ρεύματα κοινωνικού αυτοματισμού, ρατσισμού, εθνικισμού, ακροδεξιάς και νεοφασισμού, που ενισχύονται ανησυχητικά και εντός της εργατικής τάξης. Άλλες φορές εμφανίζονται με το πρόσωπο του μεταμοντέρνου, του αγνωστικισμού, της κατακερματισμένης και χωρίς γενίκευση συνείδησης ή της χειραγωγούμενης γνώσης που αποδίδει τη φτώχεια σε γονίδια, τον πλούτο στην ευφυΐα και τον πόλεμο στη δήθεν συγκρουσιακή «φύση» των ανθρώπων.

Η οικοδόμηση ενός ρεύματος μαρξιστικού διαφωτισμού και ενός νέου εργατικού λαϊκού πολιτισμού αντίστασης, ανατροπής και χειραφέτησης αποτελεί κρίσιμο παράγοντα για τη διαμόρφωση του επαναστατικού υποκειμένου της εποχής μας.

9. Η κρίση του καπιταλισμού, η διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών και το βάθεμα της επίθεσης του κεφαλαίου επέτεινε την **διπλή εκμετάλλευση των γυναικών** αλλά και των ΛΟΑΤΚΙΑ ατόμων της τάξης μας. Αύξηση της ελαστικής εργασίας, της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, των απολύσεων, επιστροφή στο σπίτι και ανάληψη όσων έχουν ανάγκη ωσάν να είναι αποκλειστική γυναικεία υπόθεση, αλλά και αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας, της έμφυλης λεκτικής, σωματικής και ψυχολογικής βίας και των γυναικοκτονιών. Το δικαίωμα στην μητρότητα αμφισβητείται ευθέως από την εργοδοσία.

Η επάνοδος των φεμινισμών, τα μαχητικά κινήματα για τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙΑ ατόμων συγκροτούν ένα διεθνές ετερόκλιτο και πολύμορφο κίνημα. Παλεύουμε ώστε το γυναικείο και το ΛΟΑΤΚΙΑ κίνημα να αποτελεί οργανικό τμήμα του εργατικού κινήματος.

Ένα σύγχρονο χειραφετητικό ταξικό κίνημα θα διαχωρίζεται τόσο από αστικά ιδεολογήματα που προωθούν ένα σύγχρονο «φιλελεύθερο» ατομικισμό, όσο και από την υποτίμηση πολλών ρευμάτων κομμουνιστικής αναφοράς, που βλέπουν το γυναικείο ζήτημα και το ζήτημα της έμφυλης καταπίεσης ως κάτι που δεν αφορά στο πεδίο της ταξικής αντιπαράθεσης. Οφείλουμε να διαμορφώσουμε ένα **μάχιμο αντικαπιταλιστικό πλαίσιο διεκδικήσεων ενάντια σε κάθε καταπίεση**, φύλου, φυλής και τάξης.

Υπάρχει ανάγκη βαθύτερης και συλλογικής προσέγγισης της οργάνωσης σε αυτά τα πεδία, στην οποία θα βοηθήσει η συγκρότηση επιτροπής και η δρομολόγηση επεξεργασιών και συλλογικής συζήτησης / παρέμβασης.

10. Η σύγχρονη αντιδραστική τομή προωθείται από όλες τις δυνάμεις του κεφαλαίου και τις αστικές κυβερνήσεις και μερίδες, παρά τους ανταγωνισμούς και τις διαφοροποιήσεις τους, και **γι' αυτό είναι και πιο επικίνδυνη**. Οι δυνάμεις του κεφαλαίου **βαθαίνουν την «ενότητά τους» πάνω στην πολιτική των αντιδραστικών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων** εναντίον της εργατικής τάξης και των λαών, και **συγκρούονται πιο βαθιά μεταξύ τους για τα ανταγωνιστικά συμφέροντά τους**.

Ειδικά **η αστική τάξη στη χώρα μας** ενοποιείται στις συμμαχίες της τόσο με το αμερικανικό όσο και με το ευρωπαϊκό ιμπεριαλιστικό κέντρο στη βάση της προώθησης των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων («μεταρρυθμίσεων»). Η πολιτική της κυβέρνησης Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ εξυπηρετεί και εφαρμόζει την επιλογή αυτή.

Το εργατικό κίνημα, η μαχόμενη και σύγχρονη κομμουνιστική Αριστερά, είναι εναντίον κάθε μορφής της κανιβαλικής αστικής πολιτικής, δεν συμμαχεί με τμήματα του κεφαλαίου. Δεν

αποτελούν απάντηση «αντιφασιστικά», «δημοκρατικά» ή «αντιπαγκοσμιοποιητικά» μέτωπα με τμήματα της αστικής τάξης και της κυρίαρχης πολιτικής.

Απαιτείται παντού εργατική-λαϊκή αντικαπιταλιστική απάντηση στον πόλεμο, τους ενδοαστικούς ανταγωνισμούς και τον φασισμό (γιατί ο καπιταλισμός είναι η μήτρα του τέρατος), που θα απαντά ανατρεπτικά πρωτίστως στο ιδιαίτερα οξυμμένο κοινωνικό ζήτημα της εποχής μας, αλλά και στα σύγχρονα προβλήματα της δημοκρατίας, του πολέμου και του έθνους των εργαζομένων, που επίσης παροξύνονται.

11. Το δίλημμα καπιταλιστική βαρβαρότητα ή αντικαπιταλιστική ανατρεπτική πάλη, επανάσταση και κομμουνιστική απελευθέρωση έρχεται αντικειμενικά στο προσκήνιο με νέα δυναμική.

Η ανασυγκρότηση/αντεπίθεση του εργατικού κινήματος **απαιτεί ένα νέο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα στον 21ο αιώνα.**

Η ανάγκη και η δυνατότητά τους **γεννιούνται υλικά, μέσα στις νέες εκρηκτικές κοινωνικές δυνατότητες για τη χειραφέτηση του κόσμου της εργασίας και της ανθρωπότητας.**

Το κομμουνιστικό πρόγραμμα της εποχής μας πρέπει να αναδείξει την καθοριστική κινητήρια δύναμη, που είναι ιστορικά θετική: τη δημιουργική δυνατότητα της σύγχρονης εργατικής τάξης να οικοδομήσει μια νέα, κομμουνιστική κοινωνία. Τις νέες δυνατότητες, που προκύπτουν από τις αντιθέσεις που αντικειμενικά ξεσπούν και συγκλονίζουν τον καπιταλισμό.

Αυτές οι τάσεις, έστω και εμβρυακά και με παλινδρομήσεις, τροφοδοτούν την **αγωνιστική κινητικότητα και τις βαθύτερες αναζητήσεις ευρύτερων στρωμάτων της εργατικής τάξης και της νεολαίας διεθνώς,** οι οποίες όμως, λόγω της ιστορικής αδυναμίας του επαναστατικού και κομμουνιστικού κινήματος, **εγκλωβίζονται** εντός του κυρίαρχου πολυποίκιλου ρεφορμισμού και της αστικής πολιτικής.

Ανατρεπτική προοπτική ανοίγει η **αυτοτελής συγκρότηση και ανάπτυξη της εργατικής αντικαπιταλιστικής πολιτικής,** με παρέμβαση στις και αλληλεπίδραση με τις αγωνιζόμενες δυνάμεις του λαού και τα πολιτικά ρεύματα που διαφοροποιούνται από τον ρεφορμισμό και **όχι δορυφοροποίηση ή συμμαχία με τα νέα ρεφορμιστικά και αστικοδημοκρατικά ρεύματα** (τύπου Μελανσόν, Σάντερς, Κόρμπιν, Ποδέμος).

B. Η ευρωμνημονιακή βαρβαρότητα και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ

12. Μετά από 7,5 χρόνια ευρωμνημονίων, γίνεται όλο και πιο καθαρό πως η μνημονιακή λαίλαπα **δεν είναι μια έκτακτη επιδρομή,** επιβαλλόμενη κυρίως απ' έξω, αλλά **μια μεγάλη αντιδραστική καπιταλιστική ανασυγκρότηση, που προωθείται από το μαύρο μέτωπο διεθνούς και ελληνικού κεφαλαίου, με καθοριστικό τον ρόλο των πολυεθνικών, της ΕΕ, του ΔΝΤ, των ΗΠΑ. Μια ανασυγκρότηση η οποία εντάσσει την Ελλάδα στην καρδιά του ολοκληρωτικού καπιταλισμού της εποχής μας.** Η μνημονιακή καπιταλιστική βαρβαρότητα και η επιτροπεία επιβάλλονται ως καθεστώς, για να γίνουν η νέα κανονικότητα του καπιταλισμού.

Για αυτόν τον λόγο **δεν μπορεί να υπάρξει νικηφόρα αντιμνημονιακή πάλη αν δεν είναι εργατική, αντι-ΕΕ και αντικαπιταλιστική και δεν μπορεί η εργατική πολιτική να μην παλεύει για το ξήλωμα της μνημονιακής καταιγίδας.**

13. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αποτελεί κυβέρνηση **αστική,** προώθησης, κλιμάκωσης, εμπέδωσης και ιδιότυπης-επικίνδυνης δικαιολόγησης των αντιδραστικών αντεργατικών αναδιарθρώσεων (μνημονιακών

και άλλων), εχθρική προς τον λαό και το μαζικό κίνημα. **Δεν έχει καμία σχέση με την Αριστερά. Συνεχίζει και βαθαίνει την αντεργατική επίθεση στα χνάρια όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ).** Έχει πάρει το «χρίσμα» από ΕΕ και ΗΠΑ, ντόπιο και ξένο κεφάλαιο ως η κυβέρνηση που μπορεί να περάσει τα αντιλαϊκά μέτρα. Εκφράζει τη «συνέχεια του κράτους», ειδικά στους κατασταλτικούς μηχανισμούς.

Η κυβερνητική προπαγάνδα ισχυρίζεται πως βγαίνουμε από το μνημόνιο τον Αύγουστο του 2018. Τίποτα ψευδέστερο – **από το μνημόνιο δεν φεύγουμε όσο μένουμε στην ΕΕ, παγιδευμένοι στη χρεομηχανή και στον μονόδρομο του κεφαλαίου.** Εξάλλου, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει πάρει συγκεκριμένα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα, έχει δεσμευτεί για αιματηρά πλεονάσματα μέχρι το 2023 και έχει αναλάβει συγκεκριμένες δεσμεύσεις μέχρι το 2060!

Η «σταθεροποίηση» που προβάλλουν είναι **η σταθερότητα της ευρωμνημονιακής κόλασης.** Αν υπάρξει, η «ανάπτυξη» τους θα είναι αιματηρή, αντεργατική-αντιλαϊκή, ασταθής και αναίμικη.

14. Η ελληνική αστική τάξη αξιοποιώντας τη συμμετοχή της σε ΕΕ και NATO και επιδιώκοντας την ανάκαμψή της, **επιχειρεί να κατακτήσει έναν πιο ενεργητικό ρόλο στην ευρύτερη περιοχή,** με τη συμμετοχή της στην εκμετάλλευση των ενεργειακών κοιτασμάτων (από θέση υποδεέστερη σε σχέση με τα ΠΠΜ).

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ εμφανίζεται ως ο «καλός στρατιώτης» NATO και ΕΕ στην περιοχή, διεκδικώντας μερίδιο από την πίτα, προωθώντας παράλληλα τη δική της ατζέντα, οικοδομεί παραπέρα τον αντιδραστικό άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ-Αιγύπτου, προσφέρει νέες βάσεις, ετοιμάζει νέους πανάκριβους εξοπλισμούς.

Αποτελεί πρώτη «γραμμή άμυνας» της ΕΕ στο προσφυγικό και τη στρατιωτική του διαχείριση (Frontex, ευρωστρατός, στρατόπεδα συγκέντρωσης). Ενοποιεί τα διδάγματα από τις ιμπεριαλιστικές πολεμικές επεμβάσεις με την εσωτερική ασφάλεια (συνδυασμός αστυνομίας – στρατού – δικαστικών μηχανισμών). **Συνολικά, πρόκειται για πολύ επικίνδυνη πολιτική.**

Η τουρκική κυβέρνηση του Ερντογάν αναπτύσσει ρητορική αλλαγής συνόρων, στέλνει στρατό κατά Κούρδων σε Συρία και Ιράκ, ρίχνει λάδι στη φωτιά.

Ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας έχει ταξική-εκμεταλλευτική βάση και είναι αντιδραστικός και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου.

Το εργατικό λαϊκό κίνημα και η αντικαπιταλιστική Αριστερά σε Ελλάδα και Τουρκία πρέπει **να πρωτοστατήσουν για να υψωθεί φραγμός στην απειλή του πολέμου και τους αστικούς ανταγωνισμούς,** που πάντα τους πληρώνουν οι λαοί.

Με κεντρικό σύνθημα: Πάλη για την αποτροπή του πολέμου, για την ειρήνη και τη διεθνή συνεργασία των λαών, ενάντια στις αστικές τάξεις και τις κυβερνήσεις, τον ιμπεριαλισμό, τον εθνικισμό, τον σκοταδισμό και τον φασισμό.

Διεκδικούμε: Έξω από NATO και ευρωστρατό, κλείσιμο των βάσεων. Όχι στον επικίνδυνο άξονα Ισραήλ-Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου, δραστική μείωση των πολεμικών δαπανών, ακύρωση των εξοπλιστικών προγραμμάτων. Καμιά συμμετοχή και στήριξη στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Κανένας φαντάρος έξω από τα σύνορα, ελεύθερος συνδικαλισμός, δικαιώματα και ελευθερίες στους φαντάρους, μείωση της θητείας, όχι θητεία στα 18, όχι πολιτικές κυρώσεις στους αρνητές στράτευσης, καμιά άσκηση καταστολής πλήθους και εξεγέρσεων, όχι κοινές επιχειρήσεις στρατού-αστυνομίας. Αντιπολεμικό κίνημα μέσα κι έξω από το στρατό, αγώνας για την αποτροπή και το μπλοκάρισμα της συμμετοχής του ελληνικού στρατού σε ιμπεριαλιστικούς πολέμους και επεμβάσεις.

15. Ο ΣΥΡΙΖΑ ως κόμμα έχει περάσει στη σφαίρα της αστικής πολιτικής και η μετατροπή του σε συστημικό κόμμα είναι ανεπίστρεπτη. Οι όποιες εσωκομματικές διαφωνίες («κίνηση των 53» κ.ά.), έχουν ενσωματώσιμο στην κυβερνητική πολιτική χαρακτήρα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ επιχειρεί να ανασυγκροτήσει και να σταθεροποιήσει την επιρροή του, ενισχύοντας τον φόβο για τη ρήξη την ΕΕ, με τους απατηλούς ισχυρισμούς για έξοδο από τα Μνημόνια και παράλληλο πρόγραμμα, με το ψευτοδίλημμα «ΣΥΡΙΖΑ ή Δεξιά», προωθώντας κοινωνικές συμμαχίες και με τμήματα του κεφαλαίου (αξιοποιώντας και το ΕΣΠΑ), αλλά και με τα φτωχά λαϊκά στρώματα, προβάλλοντας ένα πρόσωπο «κοινωνικής ευαισθησίας», ανακούφισης της φτώχειας και «μικρότερου κακού».

Γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία να βαθύνει η αντιπαράθεση με την κυβέρνηση, αλλά και όλη τη λογική ΣΥΡΙΖΑ, για την ανατροπή της πολιτικής και της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και κάθε κυβέρνησης που υλοποιεί την ίδια πολιτική.

Για τη ρήξη με τις κομματικές και συνδικαλιστικές του εκφράσεις, επιδιώκοντας σταθερά την επικοινωνία και το τράβηγμα στον αγώνα του κόσμου που ήλπιζε στον ΣΥΡΙΖΑ.

Για τη βαθύτερη διαφοροποίηση, τακτική και στρατηγική, από τη ρεφορμιστική και διαχειριστική λογική, που τροφοδότησε την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ.

16. Η ΝΔ αναδιοργανώνεται ως ένα επιθετικό, αντιδραστικό, νεοφιλελεύθερο και υποταγμένο στις επιταγές του κεφαλαίου και της ΕΕ κόμμα. Επιδιώκει να ενισχύσει τους δεσμούς της με το μεγάλο κεφάλαιο, αλλά και τις προσπάθειες της στα μικρομεσαία στρώματα και σε τμήματα της νεολαίας, των ανέργων και των χτυπημένων από την κρίση, ως εκφραστής της «επιχειρηματικότητας». Αποτελεί αδίστακτο εχθρό των εργαζόμενων και χρειάζεται ανοιχτό διαρκές μέτωπο με την πολιτική της, αποκαλύπτοντας τη «δεξιά αντιπολίτευση» για την επιτάχυνση της υλοποίησης των μνημονίων.

17. Το νέο κόμμα του κέντρου (διαμορφωμένο από το ΠΑΣΟΚ, το Ποτάμι και άλλες δυνάμεις που το σύστημα επίταξε) τάσσεται υπέρ των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων και του ευρωμονόδρομου, αλλά για αντιπολιτευτικούς λόγους εμφανίζεται να κριτικάρει από θέσεις «κοινωνικής ευαισθησίας» την κυβερνητική πολιτική. Αξιοποιώντας τη μνημονιακή διακυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, προσπαθεί να ξεπλύνει το στίγμα της σφαγιαστικής πολιτικής των μνημονίων και τις πολύχρονες ευθύνες του για την αντιλαϊκή πολιτική και διαχείριση, καθώς και για τη διαφθορά. Στόχος του να αναδειχτεί σε μπαλαντέρ του νέου διπολισμού, δεκανίκι σε κυβερνήσεις συνεργασίας.

18. Η Πλεύση Ελευθερίας της Ζ. Κωνσταντοπούλου είναι αρχηγικό κόμμα με αστικά χαρακτηριστικά. Παρά τον αντιμνημονιακό και αντικυβερνητικό του λόγο, δεν αντιπαράτίθεται συνολικά με την κυρίαρχη πολιτική, δεν έχει προσανατολισμό στο μαζικό κίνημα και προβάλλει με απόλυτο τρόπο τη δικαστική εξουσία ως εργαλείο για την επίλυση των μεγάλων ζητημάτων του χρέους, των μνημονίων κ.λπ. Δεν θέτει ζήτημα εξόδου από την ευρωζώνη και την ΕΕ.

19. Η νεοναζιστική Χρυσή Αυγή παραμένει μεγάλη απειλή για τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα και το κίνημα, παρότι δεν έχει καταφέρει να αυξήσει ποιοτικά την επιρροή της, παρά την προσπάθεια να εκμεταλλευτεί την έλευση των προσφύγων. Μάλιστα, έχασε τις μάχες για τη φοίτηση των προσφυγόπουλων στα σχολεία, ενώ ένα μαχόμενο αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα προσπαθεί να περιορίσει τη δράση της. Παρ' όλα αυτά, ο ρατσιστικός, ξενοφοβικός της λόγος και η έντονη δραστηριοποίησή της το τελευταίο διάστημα με αιχμή του δόρατος το προσφυγικό αλλά και την υλοποίηση των μνημονίων από μια «αριστερή κυβέρνηση» γίνεται πιο επικίνδυνος στο φόντο μιας γενικότερης ανόδου της εθνικιστικής και ρατσιστικής ακροδεξιάς σε όλη την ΕΕ. Στηρίζεται οικονομικά και οργανωτικά από μερίδες του κεφαλαίου. Διατηρεί τους θύλακές της σε αστυνομία, στρατό και κρατικούς μηχανισμούς με ευθύνη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

20. Το ΚΚΕ, παρά την αριστερή ρητορική και τη δική του παρέμβαση στο μαζικό κίνημα, αρνείται τη συμβολή του σε ένα κίνημα μαχητικής αντιπαράθεσης και ρήξης με την κυβέρνηση και την ΕΕ και στο αναγκαίο πρόγραμμα αντικαπιταλιστικής ανατροπής, με αποτέλεσμα να μη λειτουργεί ως δύναμη ανατροπής της υπάρχουσας κατάστασης.

Ο εξοβελισμός των πολιτικών στόχων από το οπλοστάσιο του εργατικού κινήματος (όπως της εξόδου από την ΕΕ), που δικαιολογείται με το επιχείρημα ότι καλλιεργούν αυταπάτες για υλοποίησή τους εντός του αστικού συστήματος, οδηγεί το ΚΚΕ στην άρνηση της επαναστατικής τακτικής, ενώ η στρατηγική του εμπνέεται από τον ηττημένο «**υπαρκτό σοσιαλισμό**», κατεύθυνση που στερεώθηκε με το 20ό Συνέδριό του.

Την ίδια ώρα, συνδιαλέγεται με τα ΚΚ Κίνας και Βιετνάμ, που εφαρμόζουν άγριο καπιταλισμό, αλλά και με κόμματα διαχείρισης του συστήματος, όπως το ΑΚΕΛ.

Το ΚΚΕ αρνείται ουσιαστικά την κοινή δράση των μαχόμενων δυνάμεων της Αριστεράς, ενώ με την τακτική του στο εργατικό κίνημα δεν συμβάλλει στην αφαίρεση της πρωτοκαθεδρίας των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στον σχεδιασμό, για την αποφασιστική κλιμάκωση των αγώνων.

21. Η ΛΑΕ αναπαράγει τη βασική κατεύθυνση του προκυβερνητικού ΣΥΡΙΖΑ, με ορισμένες περιορισμένες θετικές μετατοπίσεις, όπως στα θέματα του ευρώ και της ΕΕ. Το προγραμματικό της πλαίσιο χαρακτηρίζεται από ένα ρεφορμιστικό νεοκεϊνσιανό σχέδιο «παραγωγικής ανασυγκρότησης», με κοινοβουλευτική-θεσμική λογική κυβερνητικής διαχείρισης. Προτείνει μια «αντιμνημονιακή, προοδευτική, πατριωτική, δημοκρατική διέξοδο» και το αντίστοιχο μέτωπο, με έμφαση στο εθνικό νόμισμα και τη ρευστότητα, αρνούμενη να προτάξει την αναγκαία έξοδο από την ΕΕ και τη ρήξη με το κεφάλαιο.

Καταγράφονται ορισμένα **θετικά βήματα κοινής δράσης**, συμμετέχει σε κινητοποιήσεις, πολλές φορές όμως με κομματικοκεντρική λογική (κομματικά μπλοκ).

Στο συνδικαλιστικό κίνημα, παρά τις διαφοροποιήσεις από τον ΣΥΡΙΖΑ και τη δημιουργία δικής της παράταξης, συνυπάρχει ακόμα σε πολλές περιπτώσεις σε κοινές παρατάξεις με τους κυβερνητικούς συνδικαλιστές, ενώ δεν συμβάλλει στην ενίσχυση των Συντονισμών Πρωτοβάθμιων Σωματείων και εξακολουθεί να ετεροκαθορίζεται από τον υποταγμένο συνδικαλισμό.

22. Ο χώρος της αυτονομίας, της αναρχίας, των αντιεξουσιαστών περιλαμβάνει μεγάλη **ποικιλία** δυνάμεων με διαφορετικές θεωρητικές και πολιτικές αφετηρίες και με μια ορισμένη επίδραση κυρίως στη νεολαία. Εντός του υπάρχουν διάφορες τάσεις: από δυνάμεις που κινούνται με όρους κινήματος μέχρι μηδενιστικές δυνάμεις της τυφλής, δολοφονικής ατομικής βίας. Ευρεία επίδραση στον χώρο έχουν και οι αντιλήψεις περί δημιουργίας «νησίδων» αυτοδιαχείρισης, που υποβαθμίζουν καίρια την ανάγκη συνολικής πολιτικής πάλης για την ανατροπή.

Επιδιώκουμε βήματα **κοινής δράσης** για την ενίσχυση των αγώνων, με ταυτόχρονη ολοκληρωμένη **ιδεολογικοπολιτική αντιπαράθεση** στον περιορισμένο προγραμματικό τους ορίζοντα, με τμήματα που παλεύουν με όρους μαζικού κινήματος, διαχωριζόμαστε αποφασιστικά από κάθε ομάδα και πράξη αστικού τύπου και ατομικής βίας, ειδικά όσων στρέφονται κατά του κινήματος.

23. Η σημερινή κατάσταση στο μαζικό κίνημα είναι δύσκολη, καταγράφεται ακόμα μια συνολική υποχώρηση του κινήματος. Βαραίνει ακόμα καταλυτικά η απογοήτευση από τον ΣΥΡΙΖΑ, η αίσθηση πως «δεν μπορεί να πάει αλλιώς», η ήττα του λαϊκού στρατοπέδου στον πρώτο γύρο του μεγάλου κοινωνικού πολέμου εναντίον της βάρβαρης μνημονιακής επίθεσης. Η ήττα όμως δεν είναι ακόμα στρατηγική, καθώς δεν υπάρχει ευρεία συναίνεση σε αυτή την πολιτική ούτε συντριβή του κινήματος και των πρωτοποριών.

Αυτό εκφράζεται και στην εκδήλωση, και σήμερα, **σημαντικών αγώνων και αντιστάσεων**, ακόμα κι αν κυριαρχεί το αμυντικό ή κλαδικό στοιχείο.

Υπάρχουν σοβαρές δυνατότητες να μπούμε σε έναν **επόμενο γύρο αγώνων**, γιατί η κρίση, ειδικά του ελληνικού καπιταλισμού, συνοδεύεται από νέα σημεία καμψής, που θα κλονίσουν περαιτέρω την επιδιωκόμενη σταθεροποίηση της βαρβαρότητας. **Οι κινητοποιήσεις που εκδηλώνονται ήδη αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου της λαϊκής οργής.**

24. Βαθιά και στρατηγική είναι στην Ελλάδα η κρίση του επίσημου συνδικαλιστικού κινήματος, το οποίο εμφανίζει σημάδια έντονου εκφυλισμού, πλήρη αδυναμία να προωθήσει τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των εργαζομένων, να ακυρώσει και να ανατρέψει αντεργατικά μέτρα. Καθοριστικές αιτίες της κρίσης του αποτελούν η υποταγή του στην αστική πολιτική και η βαθιά αντιδημοκρατική δομή του, έκφραση της οποίας αποτελεί η κυριαρχία των φιλοεργοδοτικών-φιλοκυβερνητικών δυνάμεων κυρίως στις τριτοβάθμιες συνμοσπονδίες, στις μεγάλες δευτεροβάθμιες και σε πληθώρα πρωτοβάθμιων σωματείων.

Το ΠΑΜΕ, παρότι προσπαθεί να εμφανιστεί ως «άλλος πόλος», αναπαράγει συχνά τις απαράδεκτες πρακτικές του εκφυλισμένου συνδικαλισμού.

Γ. Η αναγκαία τομή στο κίνημα και την Αριστερά

25. Για να απαντήσουμε στις νέες προκλήσεις και να συμβάλλουμε στην εργατική και λαϊκή αντεπίθεση απαιτείται μια μεγάλη τομή στο κίνημα και την Αριστερά. Η ανάγκη της προκύπτει και από τη νέα φάση στην οποία μπαίνει η διεθνής και εγχώρια καπιταλιστική κρίση καθώς και η πολύπλευρη εκστρατεία του κεφαλαίου, και από τα βαθύτερα συμπεράσματα από την ήττα του λαϊκού παράγοντα στον προηγούμενο γύρο της μάχης. **Μιλάμε για μια τομή προγραμματική, που θα συνοδευτεί από την αναγκαία συγκέντρωση δυνάμεων και τη συγκρότηση της πρωτοπορίας.**

Στη διαπάλη που έγινε κατά την προηγούμενη φάση, κρίσιμα ερωτήματα και ζητήματα απαντήθηκαν από τη σκοπιά της ρεφορμιστικής και τελικά αστικής διαχείρισης των μνημονίων.

Ηγεμόνευσαν οι αντιλήψεις που πρότασαν μια άλλη φιλολαϊκή και αντινεοφιλελεύθερη/αντιμνημονιακή ανάπτυξη του καπιταλισμού σε συμμαχία με την «παραγωγική αστική τάξη» αντί για αναμέτρηση μαζί της.

Που πρόβαλλαν τη δυνατότητα κατάργησης των μνημονίων εντός ευρώ-ΕΕ αντί για τη ρήξη-αποδέσμευση από αυτήν.

Που υποστήριζαν ότι όλα αυτά θα γίνουν μέσω της «**αριστερής κυβέρνησης**», ενισχύοντας τις κοινοβουλευτικές αυταπάτες και τη λογική της **ανάθεσης**, εξορίζοντας τη λογική της οικοδόμησης ενός ανατρεπτικού εργατικού λαϊκού κινήματος και του οργανωμένου λαού, του επαναστατικού δρόμου.

Που οικοδομούσαν ένα «πλατύ μέτωπο» στο όνομα της «άμεσης απάντησης» **χωρίς γραμμή και λογική ανατροπής.**

Που υποβάθμιζαν τις στρατηγικές απαντήσεις, την εναλλακτική της κομμουνιστικής απελευθέρωσης, με αποτέλεσμα να αδυνατίζει και η τακτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής και ο «άλλος δρόμος», να ενισχύονται οι διορθωτικές για τον καπιταλισμό τάσεις.

Που μιλούσαν γενικά για την Αριστερά, συμπεριλαμβάνοντας τον ΣΥΡΙΖΑ εντός της, αγνοώντας την κυρίαρχη διαχειριστική και ταυτισμένη με την ΕΕ και την αστική ομαλότητα φυσιογνωμία του.

Για την αντεπίθεση του εργατικού και λαϊκού κινήματος και της αριστεράς απαιτείται η συγκρότηση μιας ανώτερης συνειδητής πρωτοπορίας. Με τη δύναμη και τη δράση μιας νέας κομμουνιστικής πρωτοπορίας, μιας οργάνωσης – κόμματος της νέας κομμουνιστικής ελπίδας, ενός αναβαθμισμένου αντικαπιταλιστικού μετώπου και ενός ταξικά ανασυγκροτημένου εργατικού και λαϊκού κινήματος. **Αυτό είναι το πρώτο καθήκον που θέτουμε ως ΝΑΡ, από εκεί ξεκινάμε την απάντησή μας.**

26. Προτεραιότητα αποτελεί η ανάδειξη και βαθύτερη επεξεργασία της στρατηγικής της κομμουνιστικής διεθνιστικής απελευθέρωσης, η μόνη συνολική εναλλακτική στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό της αδυσώπητης κρίσης και της βάρβαρης «ανάπτυξης». Για να υπάρξει νικηφόρος αντικαπιταλισμός πρέπει να είναι βαθιά και με σύγχρονο τρόπο κομμουνιστικός και επαναστατικός. Με οδηγό τη δημιουργική ανάπτυξη του μαρξισμού στη νέα εποχή, απαιτείται η κομμουνιστική επαναθεμελίωση της στρατηγικής. Έτσι ώστε, μαζί και μέσα από την άρνηση του παρόντος, να αναδύεται και να αναδεικνύεται η θέση και το θετικό στοιχείο του μέλλοντος, που μπορεί να καταργεί την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων. Η κομμουνιστική στρατηγική εμπλουτίζει δημιουργικά και τη σημερινή παρέμβαση στο κίνημα και στα πολιτικά μέτωπα, είναι η κατεύθυνση που φωτίζει τον δρόμο της επαναστατικής τακτικής και στις πιο δύσκολες καμπές.

27. Αναδεικνύουμε την αναγκαιότητα της επανάστασης, του τσακίσματος του αστικού κράτους και της επαναστατικής ανατροπής της αστικής κυριαρχίας, ως αναγκαίας προϋπόθεσης για να εκκινήσουν οι μεγάλοι μετασχηματισμοί προς την κομμουνιστική απελευθέρωση. Αναβαθμίζουμε την προσέγγισή μας ορίζοντας τον χαρακτήρα της επανάστασης, **ως εργατικής αντικαπιταλιστικής επανάστασης με κομμουνιστικό περιεχόμενο.** Κοινωνικό υποκείμενό της είναι η πρωτοπόρα σύγχρονη εργατική τάξη και η συμμαχία της (υπό την ηγεμονία της) με τα πλατειά λαϊκά στρώματα, ειδικά εκείνα που φτωχοποιούνται.

Υπογραμμίζουμε πως η κατάληξη της κυβερνητικής λύσης ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και η γενικότερη σχετική εμπειρία – ιστορική αλλά και πρόσφατη, όπως, για παράδειγμα, στη Λατινική Αμερική – υπογραμμίζουν τον **λαθεμένο χαρακτήρα** των αντιλήψεων που αναδεικνύουν-ιεραρχούν το ζήτημα της κυβέρνησης ως βασικό κρίκο-δρόμο της επαναστατικής μετάβασης και **αποκόπτουν την «πάλη για την κυβέρνηση» από την πάλη για την πολιτική εξουσία συνολικά.**

28. Αναπτύσσουμε την επαναστατική τακτική. Η επαναστατική τακτική ξεκινά από τις ανάγκες και τα δικαιώματα των εργαζομένων και εμπνέεται από την καθοριστική κατεύθυνση των στρατηγικών συμφερόντων της εργατικής τάξης. Θέτει τους **αναγκαίους πολιτικούς στόχους** και διαμορφώνει το **αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης,** που αποτελεί πυλώνα της, και έχει στόχο τη ρήξη και ανατροπή της κυρίαρχης πολιτικής. Αναδεικνύει, μέσα από την εμπειρία και την κίνηση των εργαζομένων, ότι η συνολική υλοποίηση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης απαιτεί **επανάσταση και εργατική εξουσία.**

Βασικές **πλευρές** της επαναστατικής τακτικής σήμερα με βάση τη νέα υπεραντιδραστική φάση επίθεσης του κεφαλαίου, την κατάσταση στην Ελλάδα και την εμπειρία από τον πρώτο γύρο των αγώνων είναι:

Ο συνολικά αντικαπιταλιστικός χαρακτήρας της απάντησης και η ιεράρχηση της πάλης για τα δικαιώματα των εργαζομένων, διεκδικώντας τη βελτίωση της θέσης τους και όχι απλώς τη μη χειροτέρευση. Από αυτή την σκοπιά, **απορρίπτουμε πολιτικές λογικές που επιδιώκουν τη συγκρότηση αντιμνημονιακών, πατριωτικών μετώπων** χωρίς λογική σύγκρουσης με την οικονομική και πολιτική ολιγαρχία και αποδέσμευσης από την ΕΕ, που αναπαράγουν την αστική και μικροαστική ηγεμονία στο κίνημα.

Η πάλη για την **αντικαπιταλιστική αποδέσμευση από την ΕΕ,** για την έξοδο από την ευρωφυλακή των

λαών αναδεικνύεται σε κρίκο της πολιτικής αντιπαράθεσης στην Ελλάδα και σε Λυδία λίθο της αριστερής πολιτικής.

Αναβαθμίζονται και αποτελούν συστατικά στοιχεία μιας σύγχρονης επαναστατικής τακτικής τα πεδία της πάλης ενάντια στον πόλεμο, για δημοκρατία και για τις ελευθερίες της εποχής μας ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό του κεφαλαίου, για την απελευθέρωση του «έθνους των εργαζομένων» από τους δυνάστες και τους επικυρίαρχους των λαών, από τα δεσμά του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού, σε αντιπαράθεση με την αστική τάξη της χώρας μας, τον κοσμοπολιτισμό και τον εθνικισμό.

Με βάση όλα αυτά, **πυρήνας της επαναστατικής τακτικής** στις σημερινές συνθήκες είναι **η πάλη για ψωμί - δουλειά - ειρήνη - ελευθερία της εποχής μας, για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της κλιμακούμενης αντεργατικής, πολεμικής και αντιδραστικής εκστρατείας του κεφαλαίου που έχει στόχο την αντιλαϊκή ανασυγκρότηση του συστήματος.** Με στόχο τη συγκρότηση του επαναστατικού υποκειμένου και την προσέγγιση της επανάστασης.

Η επαναστατική τακτική συνδέεται με την αντικαπιταλιστική εργατική επανάσταση, η οποία **αποτελεί το ανώτατο σημείο της επαναστατικής τακτικής, το άλμα, την τομή και την αφετηρία της επαναστατικής στρατηγικής για την κομμουνιστική απελευθέρωση, τον κρίκο σύνδεσής τους.**

-Αν αφαιρεθεί αυτός ο κρίκος, θα έχουμε **αποσύνδεση της τακτικής από την πάλη για την εξουσία,** με κίνδυνο να έχει ορίζοντα μόνο κατακτήσεις και αλλαγές εντός του συστήματος.

-Εάν συγχέεται **η τακτική με τη στρατηγική,** υπονομεύεται η δυνατότητα κινητοποίησης των μαζών στους στόχους του αντικαπιταλιστικού προγράμματος.

29. Με βάση όλα αυτά, επεξεργαζόμαστε στις νέες συνθήκες **τον βασικό πολιτικό στόχο και τα πολιτικά μας συνθήματα για την επόμενη περίοδο.**

Καλούμε τον κόσμο της δουλειάς και τη μαχόμενη νεολαία να βγουν μπροστά:

-Δεν τσιμπάμε στα στημένα - δεν διαλέγουμε εκτελεστή των ονείρων και των δικαιωμάτων μας, ΣΥΡΙΖΑ ή ΝΔ - δεν μένουμε εντός του σφαγείου της ΕΕ - υπάρχει άλλος δρόμος ρήξης και ανατροπής.

-Για τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα, την ειρήνη, τις λαϊκές ελευθερίες και τη λαϊκή κυριαρχία, ανατροπή της ευρωμνημονιακής επίθεσης κυβέρνησης - κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ, των αντιδραστικών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων και της επιτροπείας.

-Ήττα και ανατροπή της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και του αστικού ευρωμνημονιακού μπλοκ.

-Έξω από την ΕΕ - διαγραφή του χρέους.

-Για να ανοίξει ο δρόμος για να πάρουν οι εργαζόμενοι και ο λαός τον πλούτο και την εξουσία στα χέρια τους.

Πώς:

- Με ισχυρή αντικαπιταλιστική αριστερά και συσπείρωση όλων των μαχόμενων δυνάμεων, για τα εργατικά λαϊκά συμφέροντα, ενάντια και έξω από την ΕΕ και το κοινωνικό σφαγείο που

επιβάλλουν η αστική τάξη και οι «πρόθυμες» κυβερνήσεις.

- Με αντεπίθεση ενός ανατρεπτικού εργατικού λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος.

* Οριζόντιος μαχόμενος συντονισμός συνδικάτων, πρωτοβουλιών αγώνα εργαζομένων και ανέργων, για δουλειά για όλους και με όλα τα εργασιακά, ασφαλιστικά και δημοκρατικά δικαιώματα, αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις τώρα, ενάντια στην κυβερνητική πολιτική, την εργοδοτική ασυδοσία και τον υποταγμένο συνδικαλισμό.

* Μαζική, ανυποχώρητη και ακηδεμόνευτη λαϊκή αντίσταση παντού! Για το δικαίωμα σε παιδεία, υγεία, κατοικία, για δημόσια κοινωνικά αγαθά, πολιτισμό και δημοκρατία. Συσπείρωση όλων των μορφών λαϊκής αντίστασης και πάλης σε ενωτικά κέντρα αγώνα. Κάτω κάθε κυβέρνηση μνημονιακής δολοφονίας!

30. Πυλώνας της επαναστατικής τακτικής είναι το αντικαπιταλιστικό πολιτικό πρόγραμμα πάλης, το οποίο διαπνέεται από μια συνεκτική λογική, από ενότητα στόχων, σκοπών και μέσων· περιλαμβάνει ένα **πλαίσιο πολιτικών στόχων και διεκδικήσεων** κοινωνικά ώριμων, ιστορικά αναγκαίων και λαϊκά κατανοητών, που αντιμάχονται συνολικά την αστική στρατηγική, για την ουσιαστική υλική βελτίωση των όρων ζωής και τον αγώνα των εργαζομένων, με αντικαπιταλιστική-επαναστατική δυναμική.

Συμβάλλει ώστε οι άμεσες, επιμέρους, ταξικές διεκδικήσεις ενός νέου, νικηφόρου, εργατικού κινήματος **να συναρθρώνονται σε συνολική αντικαπιταλιστική πάλη** και λειτουργεί ως γέφυρα σύνδεσης και μετάβασης στο πρόγραμμα της αντικαπιταλιστικής επανάστασης και της κομμουνιστικής διεθνιστικής απελευθέρωσης.

Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα δεν παραπέμπει σε κάποιο ενδιάμεσο στάδιο, σε μια συσσώρευση μεταρρυθμίσεων με μοχλό μια αριστερή κυβέρνηση.

Βασικές πολιτικές αιχμές του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης, που παρατίθεται ολοκληρωμένο στις Θέσεις της Π.Ε., είναι:

- **Ριζική βελτίωση της θέσης των εργαζομένων σε βάρος του κεφαλαίου,** με αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, μείωση του χρόνου εργασίας, σταθερή και ασφαλισμένη δουλειά
- **Μονομερής κατάργηση όλων των Μνημονίων,** των δανειακών συμβάσεων και των εφαρμοστικών νόμων που τις συνοδεύουν.
- **Ανατροπή της πολιτικής κυβέρνησης - ΕΕ – ΔΝΤ** και κάθε κυβέρνησης που προωθεί την επίθεση του κεφαλαίου.
- **Αντικαπιταλιστική αποδέσμευση από την ΕΕ** στην προοπτική μιας εργατικής, σοσιαλιστικής διεθνοποίησης. Απελευθέρωση από το καθεστώς επιτροπείας από ΕΕ και ΔΝΤ.
- **Παύση πληρωμών των δόσεων και διαγραφή του κρατικού χρέους.** Συμβολή στην πάλη των λαών για την διαγραφή του χρέους των χωρών.
- **Υπεράσπιση της ειρήνης, ενάντια στην πολεμική εκστρατεία του κεφαλαίου σε διεθνή και εσωτερική κλίμακα.** Έξω από NATO και ευρωστρατό, κλείσιμο των βάσεων. Όχι στον επικίνδυνο άξονα Ισραήλ - Ελλάδα - Κύπρου - Αιγύπτου.
- **Όχι ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση των δημόσιων αγαθών.** **Εθνικοποίηση** χωρίς αποζημίωση, με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο όλων των τραπεζών και των μονάδων στρατηγικής σημασίας, λειτουργία τους για τις κοινωνικές ανάγκες. Στήριξη των εργατικών καταλήψεων μονάδων που εγκαταλείπουν οι καπιταλιστές.

- Στοπ σε **κατασχέσεις, πλειστηριασμούς, στην οικονομική βία σε βάρος της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων**. Κατάργηση ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, νομοθετική κατοχύρωση του ακατάσχετου της πρώτης λαϊκής κατοικίας, διαγραφή των χρεών ανέργων και φτωχών προς τράπεζες – κράτος – δήμους – ταμεία. **Κατάσχεση της περιουσίας των καπιταλιστών** που κλείνουν επιχειρήσεις ή και αφήνουν απλήρωτους εργαζόμενους και ασφαλιστικά ταμεία.
- **Δουλειά στους ανέργους και πολύπλευρη στήριξή τους ενάντια στη μάλιστα της ανεργίας.**
- **Ριζική αύξηση της φορολόγησης του πλούτου, του κεφαλαίου, των εφοπλιστών και της εκκλησίας.** Αγώνας ενάντια στη φοροληστεία εργαζομένων και φτωχών.
- **Υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργατών γης, στήριξη της μικρής και μεσαίας αγροτιάς** και των πρωτοβάθμιων συνεταιρισμών της, στην κατεύθυνση της φτηνής και ποιοτικής αγροτοδιατροφικής επάρκειας του λαού.
- **Πάλη για τις δημοκρατικές ελευθερίες και τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα της εποχής μας ενάντια στον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό και την επιτροπεία.**
- **Δικαιώματα, άσυλο, ελευθερίες για πρόσφυγες και μετανάστες,** ενάντια στη γκετοποίηση, τις απελάσεις και τη δολοφονική αντιμετώπισή τους από ΕΕ και κυβέρνηση. Κάτω η ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας-Ελλάδας.
- **Πάλη για τη συντριβή των φασιστικών και ρατσιστικών συμμοριών,** της Χρυσής Αυγής και των κρατικών και επιχειρηματικών στηριγμάτων της.
- **Δημόσια, δωρεάν παιδεία, υγεία, πρόνοια για όλους.**
- **Ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις ανδρών-γυναικών,** εναντίωση σε κάθε μορφή διάκρισης και βίας λόγω φύλου-σεξουαλικού προσανατολισμού.
- **Πάλη ενάντια στην ιδεολογική τρομοκρατία** και την πολιτιστική εξαχρείωση του κεφαλαίου και ειδικά του μιντιακού υπερκράτους.

31. Υποκείμενο της επαναστατικής τακτικής είναι το Αντικαπιταλιστικό Εργατικό Μέτωπο. Ο χαρακτήρας της τακτικής και του αναγκαίου προγράμματος καθορίζει τον **χαρακτήρα του μετώπου**. Στο Αντικαπιταλιστικό Εργατικό Μέτωπο εκφράζεται η διαλεκτική ενότητα των τριών πλευρών του επαναστατικού υποκειμένου.

Άρα για την προώθησή του απαιτούνται:

- **Η ενίσχυση των επαναστατικών κομμουνιστικών δυνάμεων και τα αναγκαία βήματα για το σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης.**
- **Η συγκρότηση του μετώπου-πόλου της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς, η ενίσχυση-αναβάθμιση και ο προωθητικός μετασχηματισμός του ελπιδοφόρου βήματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το άνοιγμα δρόμων πολιτικής συνεργασίας των ευρύτερων αντικαπιταλιστικών, αντι-ΕΕ και αντιιμπεριαλιστικών δυνάμεων.**
- **Η συγκρότηση του αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής, με θεμέλιο ένα πολιτικά ανατρεπτικό και ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα, η συγκρότηση ανεξάρτητων οργάνων πάλης και επιβολής της λαϊκής θέλησης και η ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας του μαζικού κινήματος.**

Δ. Πρωτοβουλία για ένα σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης, μια

νέα κομμουνιστική Αριστερά

32. Αναδεικνύουμε ως κρίσιμο στόχο τη συγκρότηση σε ανώτερο επίπεδο της πρωτοπορίας, σε όλα τα επίπεδα (κόμμα, μέτωπο, αριστερή πτέρυγα του κινήματος) **και πρώτα και κύρια στο στρατηγικό πεδίο, ενός σύγχρονου προγράμματος και κόμματος κομμουνιστικής απελευθέρωσης, μιας νέας κομμουνιστικής Αριστεράς.** Όχι μόνο γιατί αποτελεί βασική αδυναμία –όλο το προηγούμενο διάστημα– το έλλειμμα συνολικής κομμουνιστικής στρατηγικής απάντησης στον καπιταλισμό, αλλά γιατί ειδικά στις σημερινές συνθήκες είναι ο κρίκος για το τράβηγμα όλης της αλυσίδας των πρωτοβουλιών μας, όχι μόνο στο επίπεδο της κομματικής συγκρότησης, αλλά και σε εκείνο της μετωπικής συσπείρωσης δυνάμεων και της αντεπίθεσης του κινήματος.

Το σύγχρονο κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης που επιδιώκουμε να οικοδομήσουμε θα έχει ως βασικά του στοιχεία:

Ως **στρατηγικό σκοπό τον κομμουνισμό** ως αναγκαιότητα, δυνατότητα και τάση στον σύγχρονο καπιταλισμό, που «καταργεί την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων» και την **εργατική αντικαπιταλιστική επανάσταση με κομμουνιστικό περιεχόμενο** ως το δρόμο για αυτόν.

Την **ανάλυση του σύγχρονου καπιταλισμού** στη βάση της δημιουργικής ανάπτυξης του μαρξισμού.

Την **επαναστατική τακτική** και αποφασιστική συνεισφορά στην ανατροπή της σαρωτικής εκστρατείας του κεφαλαίου των κυβερνήσεων και των υπερεθνικών θεσμών (ΕΕ, ΔΝΤ), με στόχο την προσέγγιση της επανάστασης.

Κοινωνική βάση τη σύγχρονη πολυσύνθετη εργατική τάξη, Ελλήνων και μεταναστών, και ιδιαίτερη συμβολή σε ένα νέο εργατικό κίνημα για την ανατροπή και τη χειραφέτηση.

Αντίληψη συμβολής στην **οικοδόμηση του συνολικού επαναστατικού υποκειμένου**, του Αντικαπιταλιστικού Εργατικού Μετώπου.

Οργανωτική αρχή την **εργατική δημοκρατία**, που συμπυκνώνεται στην **ελεύθερη συζήτηση στις γραμμές μας** με την επιδίωξη της σύνθεσης και τη **δημοκρατική ενότητα δράσης**, με βάση την αρχή της πλειοψηφίας, η οποία αποτελεί προϋπόθεση όχι μόνο της αποτελεσματικότητας στη δράση, αλλά και της ίδιας της δημοκρατίας.

Επιλέγουμε μια τριπλή υπέρβαση:

Καταρχήν του «**διαχειριστικού μεταρρυθμισμού**», της απόρριψης της επανάστασης, της «ευρωκομμουνιστικής μήτρας» που αποτελεί την ιδεολογική βάση του σημερινού ΣΥΡΙΖΑ και οδήγησε στον πιο «σύντομο» και «εφικτό» δρόμο για την κλιμάκωση της επίθεσης.

Δεύτερο του **κομμουνιστικού ρεφορμισμού**, του «**κομμουνισμού στα λόγια**», αλλά της «**εφικτής πολιτικής**» στην πράξη, χωρίς πρόγραμμα ρήξης με τους πυλώνες της αστικής στρατηγικής, χωρίς κριτική των εκμεταλλευτικών κοινωνιών του «**υπαρκτού σοσιαλισμού**» και χωρίς **νέο κομμουνιστικό πρόταγμα**.

Υπερβαίνουμε, επίσης, τον κάθε λογής κινηματικό κατακερματισμό, τον οικονομισμό και την συνδικαλιστικοποίηση της δράσης μας, τη «μεταμοντέρνα» αναγέννηση της αστικής και μικροαστικής ιδεολογίας στην Αριστερά.

Η πρότασή μας έχει στοιχεία προγραμματικά και πολιτικά, και δεν αποτελεί μια τυπική οργανωτική προσπάθεια συγκόλλησης όσων αναφέρονται γενικά και αφηρημένα σε κάποιον κομμουνιστικό προσανατολισμό.

Δυνάμεις που θεωρούν ότι δεν υπάρχει ανάγκη τομής στην κομμουνιστική στρατηγική και αναστοχασμού πάνω στην ιστορική διαδρομή ανόδου και ήττας του κομμουνιστικού κινήματος, που δεν θέτουν το καθήκον της ανάλυσης των αλλαγών του σύγχρονου καπιταλισμού, που εγκλωβίζονται στον ένα ή τον άλλο βαθμό σε λογικές κυβερνητικής διαχείρισης ή/και συμμαχίας με όρους ηγεμόνευσης από ρεφορμιστικά ρεύματα, απορρίπτοντας ή υποβαθμίζοντας την ανάγκη της επαναστατικής τομής, ή που δεν θέτουν τον στόχο για ανώτερη κομματική συγκρότηση ως σημερινό καθήκον, είναι φανερό πως δεν μπορούν να συμβάλουν σε αυτή την προσπάθεια, καθώς έχουν άλλη στοχοθεσία.

Η διαδικασία για ένα σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης όχι μόνο δεν αντιστρατεύεται, απεναντίας θα ενισχύσει την ενεργητική μας παρέμβαση στον ευρύτερο διάλογο με την αντικαπιταλιστική και κομμουνιστική Αριστερά, επιδιώκοντας παραπέρα θετικές διαφοροποιήσεις αλλά και αναβάθμιση των δικών μας απαντήσεων, με αξιοποίηση εντύπων, εκδηλώσεων, ημερίδων κ.λπ.

33. Δυνάμεις για ένα σταθερό βήμα στην κατεύθυνση του κομμουνιστικού κόμματος που απαιτεί η εποχή μας, σε μια νέα ανώτερη κομμουνιστική οργάνωση υπάρχουν και ακόμη περισσότερες θα αναδειχθούν στην πορεία.

Υπάρχει ένα δυναμικό αγωνιστών που δίνει με διάφορους τρόπους το παρών στην υπόθεση αυτή, που συμμετέχει στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ ή είναι και έξω από αυτή. Η μεγάλη μας δύναμη βρίσκεται στη σύγχρονη εργατική τάξη, στη νέα βάρδια, στη νεολαία, στη μαρξιστική διάνοηση, σε αυτό που υπάρχει, αλλά πολύ περισσότερο σε αυτό που μπορεί να δημιουργηθεί και να μετασχηματιστεί.

Η συγκρότηση κόμματος σημαίνει οργάνωση και συσπείρωση ενός σημαντικού τμήματος της αγωνιζόμενης εργατικής τάξης και του λαού. Πρόκειται για μια σύνθετη διαδικασία που θα καθοριστεί και από την ταξική πάλη, από τη συνειδητή προσπάθειά μας να αποκτήσουμε προσβάσεις στην εργατική τάξη, από την συνολική ανάπτυξη της πολιτικοθεωρητικής μας παρέμβασης.

Σε κάθε περίπτωση, υπάρχει **προτεραιότητα, αναγκαιότητα και δυνατότητα για τη συσπείρωση και οργάνωση των πρωτοπόρων κομμουνιστικών δυνάμεων**, σε μια επαναστατική κομμουνιστική οργάνωση ανώτερη από το NAP, από άποψη μαζικότητας, ταξικής σύνθεσης, πολιτικής και προγραμματικής εμβάθυνσης και οργανωτικής ποιότητας.

34. Πώς προχωράμε από εδώ και πέρα

– Το 4ο συνέδριο του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση προχωρά σε **ανοικτή πρόσκληση διαλόγου και συσπείρωσης για το πρόγραμμα και το κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης στην εποχή μας και καταθέτει σε αυτή τη διαδικασία ως βάση συζήτησης και αρχικής συσπείρωσης το αντίστοιχο κεφάλαιο των Θέσεων και την Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης**. Ζητούμενο είναι η αποφασιστική συμβολή της οργάνωσή μας μαζί με άλλους/ες κομμουνιστές/ριες και όχι απλώς η δική μας μετεξέλιξη.

– Ενεργοποιούμαστε αποφασιστικά για τη δημιουργία σε πανελλαδικό επίπεδο και σε όσο το δυνατόν περισσότερους κλάδους, γειτονιές και πόλεις, **επιτροπών πρωτοβουλίας από αγωνιστές** που θέλουν να συμβάλουν σε ένα νέο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα, σε μια νέα κομμουνιστική Αριστερά.

– Καλούμε σε **δημιουργία κεντρικής Πρωτοβουλίας συντονισμού και οργάνωσης του διαλόγου**, σε παναττικό και πανελλαδικό επίπεδο, με τη συμμετοχή οργάνωσεων, ομάδων, κινήσεων, πρωτοβουλιών βάσης, αγωνιστών του εργατικού-λαϊκού-νεολαιίστικου κινήματος και της μαχόμενης κομμουνιστικής

Αριστεράς, διανοουμένων, που εμπνέονται από τον στόχο αυτό.

- Οι επιτροπές πρωτοβουλίας βάσης και η κεντρική πρωτοβουλία θα συντονιστούν και θα οργανώσουν από κοινού τα επόμενα βήματα συγκέντρωσης δυνάμεων και διαλόγου για τον νέο φορέα, για μια πανελλαδική συνάντηση που θα καθορίσει και την πορεία προς το ιδρυτικό συνέδριο της νέας κομμουνιστικής οργάνωσης.

- **Δημιουργία μιας διεθνούς ψηφιακής πλατφόρμας διαλόγου** για να φέρει σε επαφή την προσπάθεια για ένα πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης, τα πρωτοπόρα τμήματα του **διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος**.

- Θα αναβαθμίσουμε με ουσιαστική συζήτηση εσωοργανωτικά και αντίστοιχη πανελλαδική συνδιάσκεψη την **Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης**, σε αλληλεπίδραση με το δυναμικό που συμπορεύεται για τη νέα οργάνωση, ως ουσιαστική συμβολή στη διαδικασία.

- Η πορεία της πρωτοβουλίας για το σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης θα διαμορφώνονται με την παρέμβαση, στήριξη και αλληλεπίδραση της οργάνωσης, θα αποφασίζονται συλλογικά τα ώριμα και αναγκαία κάθε φορά βήματα μέσα από διαδικασίες Πανελλαδικού Σώματος.

Οι οργανώσεις του NAP και της νΚΑ πρέπει να ιεραρχήσουν θαρρετά ως **πρώτο τους καθήκον** τη συμβολή στο ξεδίπλωμα αυτής της πρωτοβουλίας, δρώντας από κοινού –με πνεύμα συντροφικό, ειλικρίνειας και σεβασμού– με όλους τους πρωτοπόρους αγωνιστές και τις δυνάμεις που εμπνέονται από τον ίδιο στόχο. Δίνοντας ενιαία τη μάχη αυτή, με βάση τις συλλογικές μας επεξεργασίες και τον σχεδιασμό που καταλήγουμε, ανοίγουμε την πρωτοβουλία σε ευρύτερο κόσμο, συσπειρώνονται δυνάμεις και προωθείται ο ουσιαστικός διάλογος.

Ε. Για μια ανατρεπτική αντικαπιταλιστική αντι-ΕΕ Αριστερά, για την ανασυγκρότηση της ANTAPΣYA και τον αντικαπιταλιστικό πόλο

35. Στις σημερινές συνθήκες δυναμώνει η αναγκαιότητα αλλά και η αναζήτηση κόσμου για **μια άλλη, μια μαχόμενη, μια ανατρεπτική Αριστερά**. Απαιτείται μια **αντικαπιταλιστική, αντι-ΕΕ, αντιδιαχειριστική, βαθιά αντικυβερνητική Αριστερά**, που θα μπορεί να εμπνεύσει **νικηφόρες μάχες στο σήμερα** και να ανοίξει δρόμους αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Το NAP και η ANTAPΣYA πρέπει να πάρουν πρωτοβουλίες για μια **μάχιμη συνάντηση** δυνάμεων και αγωνιστών. Σήμερα εκτιμούμε πως υπάρχουν μεγαλύτερες δυνατότητες και η πρόταση πολιτικής συνεργασίας της ANTAPΣYA μπορεί να λειτουργήσει θετικά.

Ουσιαστική αλλαγή στον πολιτικό συσχετισμό υπέρ της εργατικής πολιτικής **θα αποτελέσει η οικοδόμηση του πόλου της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς**, ο οποίος αποτελεί το πολιτικό μέτωπο που συγκροτείται στη βάση της επαναστατικής τακτικής και του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης, της επαναστατικής τομής και της συμφωνίας σε μια στρατηγική κατεύθυνση απελευθέρωσης της εργασίας. Σημαντικό βήμα του αντικαπιταλιστικού πόλου είναι η ANTAPΣYA.

36. Ζήτημα-κρίκος για την οικοδόμηση του αντικαπιταλιστικού πολιτικού μετώπου-πόλου είναι η ανάπτυξη, η ανασυγκρότηση **και ο μετασχηματισμός της ANTAPΣYA σε ενιαίο αντικαπιταλιστικό πολιτικό μέτωπο με επαναστατική κατεύθυνση και κομμουνιστική ηγεμονία**.

Παρά τις πολύ μεγάλες ανεπάρκειες και τα κρισιακά της φαινόμενα, η ANTAPΣYA αποτελεί σημαντική κατάκτηση για την αντικαπιταλιστική Αριστερά στη χώρα μας και όχι μόνο. Η πολιτική γραμμή που έθεσε τα προηγούμενα χρόνια η ANTAPΣYA, με όλες τις αδυναμίες της, ενισχύεται από τις εξελίξεις. Αποτελεί μια πανελλαδικά συγκροτημένη και κοινωνικά δικτυωμένη σχετικά ισχυρή δύναμη, που συμβάλλει στην

αντίσταση, αντεπίθεση και ανατροπή της επίθεσης του κεφαλαίου

Το επόμενο διάστημα η αποστοίχιση σημαντικού μέρους της εργατικής λαϊκής βάσης του ΣΥΡΙΖΑ θα συνεχιστεί, ενώ διαφοροποιήσεις προς τα αριστερά εκφράζονται και από κόσμο που είχε στηρίξει ρεφορμιστικές λογικές.

Όμως η η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να αλλάξει ριζικά για να μπορεί να «υποδεχθεί» νέες δυνάμεις, καθώς η σημερινή της κατάσταση δεν εμπνέει.

Οι δυσκολίες αυτές οφείλονται στην ισχυρή επίδραση τάσεων απογοήτευσης και ηττοπάθειας, μετά την άνοδο και την κατάληξη του ΣΥΡΙΖΑ, σε αμφισβησίες και αντιφάσεις στην πολιτική της, αλλά και σε πρακτικές που στον ένα ή τον άλλο βαθμό την καθηλώνουν σε εκλογικό άθροισμα οργάνωσεων.

Ως ΝΑΡ πρέπει να συμβάλλουμε πιο αποφασιστικά, κατακτώντας τη διαλεκτική ανάμεσα στην αναγκαία πάλη για την ενότητα του μετώπου, από τη μια, και για τη δημοκρατική ηγεμονία της επαναστατικής αντίληψης, από την άλλη. Διαλεκτική που δεν έχει στο σύνολό της κατακτηθεί, κυρίως από την πλευρά της ανολοκλήρωτης προσπάθειας για ηγεμονία.

37. Το κρίσιμο ζήτημα για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η επιλογή ανάμεσα στη **συμβολή της στην οικοδόμηση ενός αυτοτελούς κοινωνικοπολιτικού ρεύματος –με αντικαπιταλιστική κατεύθυνση και επαναστατική ηγεμονία**, που φυσικά θα επικοινωνεί και θα συνδέεται με τις πιο πλατιές λαϊκές διαθέσεις και θα οικοδομεί τις συμμαχίες του– ή στην καθήλωση στο όνομα των «συμμαχιών», στην αναζήτηση κάποιου **ρεφορμιστικού πολιτικού ρεύματος ως οχήματος** για να «αναρριχηθεί» προς το πολιτικό σκηνικό, με «συμμαχίες κορυφής» χωρίς αρχές και προοπτική.

Η θετική απάντηση στο ερώτημα αυτό προϋποθέτει υπέρβαση των αντιλήψεων που αντιλαμβάνονται **την Αριστερά ως «ενιαίο χώρο»** (με παραχάραξη της λογικής του ενιαίου μετώπου, που φτάνει μέχρι το κυβερνητικό κόμμα και τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό), όπως και αυτών που υποστηρίζουν τη **διάχυση του αντικαπιταλιστικού μετώπου σε ένα ασαφές «μέτωπο ανατροπής»**. Προϋποθέτει, επίσης, προγραμματική εμβάθυνση, δημοκρατική μετωπική ανασυγκρότησή της και υπέρβαση μιας κομματικοκεντρικής προσέγγισης, που αντιμετωπίζει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ως **άθροισμα δυνάμεων με εκλογική κυρίως χρήση**.

Στην πορεία προς την 4η Συνδιάσκεψη, φιλοδοξούμε να συμβάλλουμε ώστε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να υπερβεί τις καθηλωτικές αυτές αντιλήψεις, επιδιώκοντας την ενωτική και δημοκρατική ανασυγκρότησή και τον μετασχηματισμό της, με βάση ένα σχέδιο αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Κάνοντας τα βήματα που απαιτούνται στη δική της ανάπτυξη η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ενόψει και της **4ης Συνδιάσκεψης**, πρέπει να απευθύνει ανοικτή πρόσκληση για την ένταξη στο μέτωπο **νέων αγωνιστών και πολιτικών δυνάμεων και ρευμάτων** από τον χώρο της **αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής επαναστατικής Αριστεράς** με μετωπική λογική.

Οι συνελεύσεις των τοπικών και κλαδικών επιτροπών να γίνουν με ανοικτό κάλεσμα ξανά, ως αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις, που καλούμε για συμμετοχή όλο το δυναμικό που κινείται σε αυτή την κατεύθυνση, το οποίο μπορεί να παρακολουθήσει και να συμβάλει στη διαδικασία ή και να ενταχθεί στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

38. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπορεί να γίνει **καταλύτης μιας ευρύτερης συσπείρωσης των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντι-ΕΕ, ανατρεπτικών δυνάμεων**, με κρίκους το θέμα της ΕΕ, την προτεραιότητα των εργατικών λαϊκών δικαιωμάτων, ενάντια σε ευρωμνημόνια – κεφάλαιο – ιμπεριαλισμό – πόλεμο, ενάντια στη διαχείριση του συστήματος, με σαφή αντικυβερνητική στάση.

Επιδιώκουμε την πολιτική συνεργασία με εκείνες τις δυνάμεις που τείνουν να **υπερβούν το όριο της διαχειριστικής λογικής** και κινούνται σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, διαχωριζόμενες με σαφήνεια από τις δυνάμεις που τείνουν να το αναπαράγουν, περιοριζόμενες σε μια νεο-διαχειριστική, νεο-συριζαϊκή λογική, στη βάση της πρότασης κοινού βηματισμού και πολιτικής συνεργασίας που έχει καταθέσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Με βάση τις διατυπωμένες θέσεις των ΚΚΕ και ΛΑΕ εκτιμάμε ότι δεν υπάρχουν προγραμματική βάση και προϋποθέσεις για εφ' όλης της ύλης πολιτική συνεργασία. Με τις δυνάμεις του ΚΚΕ και της ΛΑΕ, καθώς και με τις άλλες μαχόμενες αριστερές δυνάμεις, επιδιώκουμε με επιμονή την **υπεραναγκαία και πολύτιμη κοινή δράση** μέσα στο μαζικό κίνημα και τον **πολιτικό συντονισμό σε κρίσιμα μέτωπα της ταξικής πάλης**, στο πλαίσιο της λογικής του **αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής**, διατηρώντας πάντα την **αυτοτέλεια της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς**. Έχουν γίνει θετικά βήματα σε ορισμένες περιπτώσεις, αν και δεν είναι επαρκή.

Στη βάση αυτή είμαστε αντίθετοι σε προτάσεις πολιτικής και εκλογικής συνεργασίας με τις δυνάμεις αυτές. Είμαστε ριζικά αντίθετοι με μια λογική που αντιλαμβάνεται τις **εκλογικές προτάσεις και συνεργασίες «αυτονομημένα»**, με **κριτήρια κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης**, χωρίς βάθος και προοπτική. Λογικές που οδηγούν σε ανυποληψία, ειδικά σήμερα που αναπτύσσεται η δυσπιστία κατά της επίσημης πολιτικής και του «κοινοβουλευτικού παιχνιδιού».

Η πρόταση πολιτικής συνεργασίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την οποία υποστηρίζουμε ως ΝΑΡ, από την άποψη του περιεχομένου και της απεύθυνσης, **δεν διαχωρίζεται** από την εκλογική της πρόταση. Επιδιώκουμε η εκλογική παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να προσδιορίζεται από την πολιτική της επιδίωξη για την προώθηση του **αντικαπιταλιστικού προγράμματος**, αξιοποιώντας και τη λογική της **πολιτικής συνεργασίας**.

ΣΤ. Για ένα πολιτικό κίνημα ρήξης και ανατροπής

39. Μεγάλο ζητούμενο το επόμενο διάστημα είναι η εκδήλωση αγώνων και η συμβολή στη δημιουργία, με την πείρα των ίδιων των αγωνιζομένων, ενός συνολικού ενωτικού πολιτικού εργατικού λαϊκού νεολαιίστικου κινήματος ρήξης και ανατροπής, που θα αντιπαλέψει την σαρωτική εκστρατεία του κεφαλαίου, θα αποκρούσει κρίσιμες πλευρές, θα κατακτήσει ρωγμές και θα διαμορφωθεί σε ένα αντίπαλο δέος και παράγοντα ανατροπής.

Αυτό αποτελεί τον καθοριστικό παράγοντα που θα κρίνει τελικά την πορεία της κυβέρνησης. Τα πρόσφατα παραδείγματα της αποφασιστικής μάχης για την ανατροπή των πλειστηριασμών, αλλά και της αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων, οι μάχες στο προσφυγικό κα δείχνουν ότι οι αγώνες εμπνέουν όταν δεν μένουν στη διαμαρτυρία, αλλά θέτουν ως στόχο την σύγκρουση και τη νίκη.

40. Πολιτική μας πρόταση για το μαζικό κίνημα είναι η οικοδόμησης του αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής. Δεν πρόκειται για υποκατάστατο του αντικαπιταλιστικού πόλου• απεναντίας, εμπνέεται, συνδέεται διαλεκτικά, τροφοδοτεί και τροφοδοτείται από το συνολικό αντικαπιταλιστικό πολιτικό μέτωπο. Η λογική του αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής έρχεται να απαντήσει στην ανάγκη της ενότητας σε τέσσερα διαλεκτικά αλληλεπιδρώντα επίπεδα:

Πρώτον, στην αγωνιστική ενότητα των διάφορων τμημάτων της εργατικής τάξης.

Δεύτερον, στην προώθηση της συμμαχίας της εργατικής τάξης με άλλα κοινωνικά στρώματα που πλήττονται από την καπιταλιστική κρίση και την αστική επίθεση.

Τρίτον, στον αγωνιστικό συντονισμό όλων των μαχόμενων τμημάτων του εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος, έτσι ώστε να χτυπάμε όλοι μαζί και όχι ο καθένας χωριστά.

Τέταρτον, στην κοινή δράση των μαχόμενων τμημάτων της Αριστεράς στο μαζικό κίνημα και στην πολιτική δράση για την ανάπτυξη του κινήματος.

41. Προϋπόθεση για την παρέμβασή μας στο μαζικό κίνημα είναι η αναγκαία στροφή στη συγκεκριμένη «πρωταρχική» δουλειά, στη δουλειά βάσης μέσα στους χώρους, ειδικά στους χώρους δουλειάς, που είναι πιο δύσκολα τα πράγματα. Αυτό σημαίνει σχέδιο, προσπάθεια και τέχνη για να ξεσπάσουν αγώνες – συχνά και οι πιο στοιχειώδεις. Σημαίνει: συγκρότηση πρωτοπορίας σε κάθε κλάδο, γειτονιά, χώρο (σε οργάνωση ΝΑΡ-νΚΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, κίνηση-σχήμα). Συγκεκριμένο ταξικό, αντικαπιταλιστικό, αριστερό πρόγραμμα πάλης, με αιχμές που να μπορούν να θέσουν σε κίνηση τον κόσμο. Πειστική σύνδεση με το συνολικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα ή συγκεκριμένους στόχους του. Συμβολή στη συγκρότηση αγωνιστικής συλλογικότητας παντού, με τη λογική της ταξικής ανασυγκρότησης και του συντονισμού, δημιουργία και δικτύωση των οργάνων του οργανωμένου λαού.

42. Στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα παλεύουμε για την ενεργοποίηση όσο το δυνατόν περισσότερων σωματείων σε ταξική, αγωνιστική κατεύθυνση (και με τη δημιουργία νέων σωματείων, όπου δεν υπάρχουν) με γραμμή πάλης για τα εργατικά συμφέροντα, ενάντια σε κυβέρνηση, αστικές μνημονιακές δυνάμεις, εργοδοσία, κεφάλαιο, ΕΕ, ΔΝΤ. Παρεμβαίνουμε παντού με προγράμματα πάλης, τα οποία, σε σύνδεση με τους κεντρικούς πολιτικούς στόχους του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης, ενοποιούν τους εργαζόμενους και το κίνημά τους με γενικούς άξονες διεκδίκησης:

Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Δουλειά με δικαιώματα. Να μη γίνουμε δούλοι του σύγχρονου εργασιακού μεσαίωνα. Αγώνας ενάντια στα προγράμματα ανακύκλωσης της ανεργίας.

Μείωση του χρόνου (και των ετών) εργασίας τώρα. Για να δουλέψουν οι άνεργοι, για να πάρουμε πίσω τον κλεμμένο πλούτο που παράγουμε.

Αυξήσεις μισθών-αποδοχών τώρα. Για να ζούμε αξιοπρεπώς από τη δουλειά μας, για να καλύψουμε τις ανάγκες μας, για να χάσει το κεφάλαιο. Με συλλογικές συμβάσεις, κατοχύρωση και άμεση επαναφορά όσων μας έκλεψαν.

Ελευθερία-δημοκρατία για τους εργαζόμενους και τον λαό. Με συνδικάτα ελεύθερα από κράτος-κυβερνήσεις και εργοδότες. Με πλήρη και διευρυμένα δικαιώματα στη συνδικαλιστική δράση, την απεργία, τον συλλογικό και μαζικό αγώνα.

Ενάντια στον πόλεμο, τον ρατσισμό, τον φασισμό, για την ειρήνη και την αλληλεγγύη των λαών και την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

Στόχος μας είναι ένα εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα με επιθετική γραμμή διεκδίκησης στη βάση των εργατικών αναγκών, που θα στοχεύσει και στην επιβολή εργατικών κατακτήσεων, πέρα από τα στενά όρια που θέτουν η αστική πολιτική και το νομικό πλαίσιο που την υποστηρίζει, αλλά και στην ανάπτυξη της ταξικής συνείδησης.

Συμβάλλουμε σε ένα συντονισμό πρωτοβάθμιων σωματείων, για την αντεπίθεση του κινήματος, για να χάσει ο αστικοποιημένος συνδικαλισμός των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ το μονοπώλιο του σχεδιασμού, δηλαδή της ακύρωσης των αγώνων, και συνολικά στην ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος.

Σε όποιες πόλεις δεν είναι δυνατή η συγκρότηση συντονισμού πρωτοβάθμιων σωματείων, προχωράμε στη δημιουργία συνελεύσεων συντονισμού εργαζόμενων και ανέργων, που μπορεί να στηρίζονται και από σωματεία.

43. Παραπέρα, ένα συνολικό κίνημα ρήξης και ανατροπής μπορεί σήμερα να αναπτύσσεται μέσα από συνελεύσεις αγώνα όλων των αγωνιζόμενων φορέων και δυνάμεων του μαζικού κινήματος: πρωτίστως των πρωτοβάθμιων σωματείων, επιτροπών και πρωτοβουλιών αγώνα από χώρους δουλειάς και κλάδους.

Στην αντιπαράθεσή μας και την πάλη ενάντια στην εργοδοσία και το κεφάλαιο, αξιοποιούμε μορφές όπως: παρατηρητήριο εργοδοτικής τρομοκρατίας, ταμείο αλληλεγγύης των αγώνων, ομάδες περιφρούρησης και αυτοάμυνας των εργατικών αγώνων.

Πρωθούμε συντονισμούς σωματείων και εργατικών συλλογικοτήτων σε κλάδους και θέματα (π.χ. κυριακάτικη αργία), συνελεύσεις και συλλογικότητες γειτονιάς.

Επιδιώκουμε να συνολικοποιείται αυτή η κίνηση στη συνέλευση αγώνα, με στόχο να γενικεύεται η πάλη, να συνενώνονται οι τάσεις ταξικής ανασυγκρότησης, να διαμορφώνεται ένα άλλο κέντρο αγώνα, για μαχητικούς αγώνες για ρωγμές και κατακτήσεις, ενάντια σε κυβέρνηση – κεφάλαιο – ΕΕ, να συγκεντρώνονται δυνάμεις, να αναλαμβάνονται μαχητικές αγωνιστικές πρωτοβουλίες και πρωτοβουλίες κοινής δράσης προς όλες τις μαχόμενες δυνάμεις του κινήματος. Το κέντρο αγώνα έχει ανεξάρτητη συγκρότηση αρνούμενο τον ρόλο της ουράς στον υποταγμένο συνδικαλισμό.

Η λογική αυτή συνιστά όχι μόνο αγωνιστική-κινηματική αλλά πολιτική πρόταση προς όλες τις μαχόμενες δυνάμεις της Αριστεράς και του κινήματος να δράσουν από κοινού, να συμβάλουν στην εργατική λαϊκή αντεπίθεση και με αυτή την έννοια κριτήριο για την Αριστερά συνολικά.

44. Αναβαθμίζουμε τη δράση και τη συγκρότηση των ταξικών, αριστερών και αντικαπιταλιστικές κινήσεων σε κλάδους και χώρους εργασίας, σε γειτονιές, δήμους και περιφέρειες, στο φοιτητικό κίνημα και τη νεολαία, ώστε να επεξεργάζονται το πρόγραμμα και τις μορφές πάλης, τον πολιτικό τους προσανατολισμό, την οργάνωση της παρέμβασής τους.

Συνολικά και μέσα από την εμπειρία τους επιδιώκουμε οι κινήσεις και τα σχήματα να κατακτούν δημιουργικά ένα περιεχόμενο ταξικό-διεκδικητικό, αντικυβερνητικό, αντι-ΕΕ, αντιεργοδοτικό, αντικαπιταλιστικό, ενάντια στον υποταγμένο συνδικαλισμό και το αστικό κράτος και τους θεσμούς του (π.χ. ΟΤΑ), τροφοδοτώντας το αντικαπιταλιστικό ρεύμα στην κοινωνία και το αντικαπιταλιστικό εργατικό μέτωπο.

Στις σημερινές συνθήκες οι ταξικές, αριστερές και αντικαπιταλιστικές κινήσεις σε σχήματα σε κλάδους μπορούν να διευρυνθούν, να συσπειρώσουν ευρύτερο δυναμικό, είτε που ριζοσπαστικοποιείται στις νέες συνθήκες, είτε που αποχωρεί και καταγγέλλει τον ΣΥΡΙΖΑ, είτε που διαφοροποιείται από τις παρατάξεις του ΚΚΕ και της ΛΑΕ.

Υπερασπιζόμαστε την αυτοτέλεια των κινήσεων, το αντικαπιταλιστικό ανατρεπτικό περιεχόμενο που έχουν κατακτήσει και για το οποίο συμβάλλουμε για να βαθύνει, την ενωτική δημοκρατική λειτουργία τους με βάση τις συνελεύσεις τους και τη δημοκρατική ώσμωση διαφορετικών ρευμάτων. Αρνούμεστε λογικές ενοποίησης ή διάσπασης στη βάση κομματικών σχεδίων ή μικροκομματικών κριτηρίων. Αυτό που είναι αδιαπραγμάτευτα είναι το περιεχόμενο, η αγωνιστική στάση, η δημοκρατική και συντροφική κουλτούρα.

Με αυτή τη λογική, η νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση θα συμβάλλει σε μια δημοκρατική, αντικαπιταλιστική επανίδρυση της ΕΑΑΚ, εργατικής στροφής και θετικής προοπτικής. Αντιλήψεις και πρακτικές οργανωτικών συγκρούσεων εντός του κινήματος που εμφανίστηκαν το τελευταίο διάστημα στο φοιτητικό χώρο, πρέπει να θεωρούνται οριστικά παρελθόν για την αριστερή αντικαπιταλιστική πτέρυγα του φοιτητικού κινήματος, που οφείλει να πρωτοστατεί με αγωνιστική, αντισυνδιαχειριστική στάση, ενάντια στην πολιτική κυβέρνησης και κράτους.

45. Ιδιαίτερη συμβολή για τη συσπείρωση των πρωτοπόρων ταξικών δυνάμεων και αγωνιστών του εργατικού κινήματος και τη διαμόρφωση των όρων για την αντεπίθεση του κινήματος θα έχει η συγκρότηση μιας εργατικής ταξικής κίνησης για την ανατροπή και την εργατική χειραφέτηση, για τη συμβολή στην προώθηση της λογικής και της γραμμής ενός νέου εργατικού κινήματος.

Η δημιουργία μιας τέτοιας κίνησης έχει καθυστερήσει δραματικά. Αυτό οφείλεται κυρίως σε δικές μας ταλαντεύσεις που αφορούν το χαρακτήρα και τους στόχους της, τη δυνατότητα να δημιουργηθεί με σχετικά μαζικούς όρους, τη σχέση της με την πτέρυγα και τις κινήσεις στους κλάδους, τη συμμετοχή δυνάμεων κ.ά. Ωστόσο, σήμερα δημιουργούνται νέες δυνατότητες καθώς μέσα από τη συνολική εμπειρία των αγώνων ωριμάζει η αναγκαιότητα μιας τέτοιας κίνησης σε πρωτόπορα τμήματα των εργατικών αγώνων.

Η κίνηση θα είναι ταξική. Θα στηρίζεται στην αγωνιστική ταξική ενότητα των πρωτοπόρων εργατών και εργαζομένων. Θα είναι ανεξάρτητη από την αστική πολιτική και τις παρατάξεις της στο εργατικό κίνημα, αλλά και από τις αριστερές εργατικές παρατάξεις (ΔΑΣ, ΜΕΤΑ κ.λπ). Δεν υποκαθιστά τις συσπειρώσεις των χώρων ή των εργατικών κέντρων κ.λπ., αλλά συνδέεται μαζί τους, συσπειρώνει το πιο συνειδητό κομμάτι τους. Δεν είναι μια στενά συνδικαλιστική κίνηση, αλλά μια πολιτική κίνηση για το εργατικό κίνημα που συμβάλλει στην εμφάνιση και στην ενίσχυση της εργατικής πολιτικής.

Το επόμενο διάστημα πρέπει να ιεραρχηθεί η δημιουργία της ταξικής κίνησης με απεύθυνση για συμβολή στους πρωτοπόρους αγωνιστές του εργατικού κινήματος (αλλά και κινήσεις ή ομάδες), ειδικά στους αγωνιστές των σχημάτων – παρεμβάσεων – συσπειρώσεων σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα• σε σχήματα/κινήσεις της νέας εργατικής βάρδιας και τις Εργατικές Λέσχες• στο ανένταχτο δυναμικό και στις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που αναγνωρίζουν αυτή την αναγκαιότητα• σε διανοούμενους, που μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη των επεξεργασιών μιας τέτοιας κίνησης.

Στη συνολική αναβάθμιση της εργατικής μας δουλειάς θα συμβάλλει η διεξαγωγή Εργατικής Συνδιάσκεψης του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση.

46. Ιδιαίτερα σημαντική είναι ειδικά στις σημερινές συνθήκες η πάλη ενάντια στη φασιστική απειλή και το ρατσισμό, με αιχμή τη νεοναζιστική Χρυσή Αυγή, αλλά και άλλες ακροδεξιές και νεοφασιστικές οργανώσεις. Το μέτωπο αυτό μπορεί να συνεγείρει και να κινητοποιεί πλατιές και φρέσκιες δυνάμεις. Η παρέμβαση του ΣΥΠΡΟΜΕ, η δράση λαϊκών συνελεύσεων, σωματείων, εργατικών λεσχών και συλλογικοτήτων της νεολαίας, έχει αναδείξει δυνατότητες και έχει υψώσει φραγμό στη φασιστική δράση, σε σύνδεση με την πάλη ενάντια στην κυρίαρχη πολιτική, την ΕΕ, την κυβέρνηση και το αστικό μνημονιακό μπλοκ, τον καπιταλισμό. Έτσι γίνεται και πιο αποτελεσματική και λαϊκή. Γι' αυτό δεν μπορεί η αντιφασιστική πάλη να οδηγεί σε μέτωπα με την κυβέρνηση και τον ΣΥΡΙΖΑ.

47. Η εργατική δουλειά στην οποία επιδιώκει να στραφεί η νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση σημαίνει καταρχήν στροφή στη μαζική οργάνωση της νέας βάρδιας με όρους νέου εργατικού κινήματος. Ιεραρχούνται οι μαζικοί «παραδοσιακοί» κλάδοι (επισιτισμός/τουρισμός, εμπόριο) αλλά και οι νέες μορφές υπαγωγής της μισθωτής διανοήσης στο κεφάλαιο: έρευνα, τηλεπικοινωνίες/πληροφορική, μελέτη/κατασκευή, φάρμακο. Στο μέτωπο της ανεργίας και της επισφάλειας η νΚΑ συμβάλλει στη δραστηριότητα της Attack, όχι μόνο στις διεκδικήσεις για τη στήριξη των ανέργων, αλλά σε ένα πρόγραμμα πάλης που θα αναμετρείται με τη νέα πολιτική διαχείρισης της ανεργίας (8μηνα, voucher κτλ.). Η δουλειά στις εργατικές και λαϊκές γειτονιές αποτελεί κρίσιμο πεδίο για την παρέμβαση στη νεολαία της εργασιακής περιπλάνησης.

Στη σπουδάζουσα νεολαία απαιτείται αρχικά ο μετασχηματισμός του φοιτητικού κινήματος, ώστε να μπορέσει να υπάρξει στις νέες συνθήκες, να είναι νικηφόρο και να συμβάλει στην ευρύτερη υπόθεση της αντεπίθεσης του λαϊκού κινήματος. Με πυρήνα διεκδικήσεις που θα αφορούν τα μορφωτικά εργασιακά

δικαιώματα της νεολαίας ενάντια στην υποταγή τους στο κέρδος, την εκμετάλλευση, τον οικονομικό στραγγαλισμό φοιτητών και ιδρυμάτων, την ανεργία, την μετανάστευση..

Για την επανεμφάνιση του μαθητικού κινήματος με μαζικούς όρους αναγκαία είναι η ανασυγκρότηση των δομών του, αλλά και η συμβολή του Ανυπόταχτου Μαθητή για μια μαχητική πολιτική παρέμβαση για την υπεράσπιση του δικαιώματος στη μόρφωση χωρίς ταξικούς φραγμούς και με ένα θετικό πρόταγμα για τη διεκδίκηση του σχολείου των αναγκών και των ονείρων της νέας γενιάς.

48. Σημαντική αυτοτελής πλευρά της δράσης μας είναι η πάλη κατά της ΕΕ. Οι δυνατότητες που ανέδειξε η Διεξέδοδος έχουν παραμείνει σε μεγάλο βαθμό αναξιοποίητες και με δικές μας ευθύνες. Χρειάζεται πολύ πιο αποφασιστική ενίσχυσή της.

49. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι το πεδίο της γειτονιάς και του χώρου αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης, καθώς εργατική τάξη και λαϊκά στρώματα αντιμετωπίζουν την καταιγίδα της φορομνηξίας, των κατασχέσεων, των πλειστηριασμών, που θα ενταθεί. Επιδιώκουμε οι συλλογικότητες του κινήματος (εργατικές λέσχες, λαϊκές συνελεύσεις, σύλλογοι, επιτροπές κατοίκων, πρωτοβουλίες αγώνα κ.ά.) να αποκτούν μαζικότητα, μονιμότητα, δημοκρατική λειτουργία, αγωνιστικό διεκδικητικό προσανατολισμό, να δρουν για την κινητοποίηση και την οργάνωση του λαού, να συμμετέχουν και να στηρίζουν τον ΣΥΣΑ, τον ΣΥΣΘ, το Πανελλαδικό Δίκτυο συλλογικοτήτων και πρωτοβουλιών κατά των πλειστηριασμών.

Το ελπιδοφόρο εγχείρημα των Εργατικών Λεσχών βρίσκεται αντιμέτωπο με την ανάγκη ενός συνολικού σχεδίου υπέρβασης των αδυναμιών και ποιοτικού άλματος, με στόχευση στις πιο λαϊκές εργατικές περιοχές της Αττικής και στις μεγάλες πόλεις της υπόλοιπης Ελλάδας. Με στόχο κάθε εργατικό ζήτημα να «γίνεται θέμα» στην τοπική κοινωνία, αξιοποιώντας τες ως «εργατικά κέντρα αγώνα γειτονιάς».

Η αριστερή αντικαπιταλιστική πτέρυγα στις περιοχές με τις κινήσεις περιφερειών και τις κινήσεις πόλης χρειάζεται να δυναμώσει, να συμβάλει στην επεξεργασία, στην ανάδειξη, στην προβολή των διαπλοκών και των μεθοδεύσεων του τοπικού οικονομικού και πολιτικού κατεστημένου, στην ανάδειξη των προβλημάτων και των αναγκών των λαϊκών στρωμάτων μέσα και έξω από τα διοικητικά συμβούλια, να συμβάλει στην οργάνωση της πάλης των κατοίκων, στη στήριξη και στη δημιουργία συλλογικοτήτων αγώνα.

50. Σημαντικό βήμα στην παρέμβαση στο κίνημα της φτωχομεσαίας αγροτιάς θα αποτελέσει η συγκρότηση μιας μαζικής αγωνιστικής-αντιΕΕ κίνησης αγροτοκτηνοτρόφων, ψαράδων και εργαζομένων στον αγροτοδιατροφικό κλάδο, όπου έχουν γίνει ήδη ορισμένα βήματα.

51. Η δράση μας στο καθοριστικό ζήτημα του προσφυγικού έχει δυναμώσει τα τελευταία χρόνια. Σημαντικό βήμα του κινήματος αποτέλεσε η δημιουργία και η σταθερή δράση του Συντονισμού για το Προσφυγικό Μεταναστευτικό Σωματείων, Φοιτητικών Συλλόγων, Συλλογικοτήτων (ΣΥΠΡΟΜΕ)

Κρίσιμα ζητήματα αποτελούν: Η συνέχιση της αλληλεγγύης και της διεκδίκησης των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των προσφύγων. Η σύνδεση του προσφυγικού με τις γενεσιουργές αιτίες του, τους πολέμους, τις ευθύνες κυβέρνησης και ΕΕ, το καπιταλιστικό σύστημα, ενάντια στις τάσεις αποσύνδεσης. Η κοινή δράση των συλλογικοτήτων του κινήματος. Η κοινή πάλη ντόπιων και προσφύγων για να καταργηθούν τα στρατόπεδα, να κατακτηθούν ίσα δικαιώματα και ελευθερίες για όλους, ενάντια στον πόλεμο και στις αντιλαϊκές πολιτικές.

Κρίκο αποτελεί η πολιτική παρέμβαση στο πρωτοπόρο και πολιτικοποιημένο τμήμα προσφύγων και μεταναστών.

52. Η Αντιπολεμική Διεθνιστική Κίνηση (ΑΔΚ), η Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων (ΕΑΣ) και το Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων Σπάρτακος (ΔΕΦΣ) έχουν συμβάλει στον αγώνα ενάντια στην πολεμική

απειλή και προετοιμασία, στην αντιπαράθεση με την αντιδραστική πολιτική του ελληνικού κράτους, στην ανάδειξη των αντιδραστικών αλλαγών στους στρατιωτικούς και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς και στη σύνδεσή τους με τους ιμπεριαλιστικούς σχηματισμούς. Χρειάζεται συνολικότερο κίνημα υπεράσπισης του φαντάρου-πολίτη με στολή και ανάπτυξης του αντιπολεμικού κινήματος, αναβαθμίζοντας την ενιαία παρέμβαση, με βάση τις συλλογικές μας κατευθύνσεις.

Ζ. Για ένα NAP αντάξιο των σκοπών μας

53. Το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, για να συμβάλει αποφασιστικά στο σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης, πρέπει να κάνει τη δική του μεγάλη τομή, για τον βαθύτερο και ολόπλευρο κομμουνιστικό μετασχηματισμό του, για την:

- Αναβάθμιση της στρατηγικής μας επεξεργασίας και συμφωνίας, σε ένα πρόγραμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης, με τομή την εργατική αντικαπιταλιστική επανάσταση της εποχής μας με κομμουνιστικό περιεχόμενο. Εδώ θα βοηθήσει και η Συνδιάσκεψη για την Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης.
- Ανάπτυξη και εμβάθυνση της επαναστατικής τακτικής και της εργατικής πολιτικής.

Πολιτικοποίηση της οργάνωσης

- **Στροφή στα εργατικά λαϊκά στρώματα** και στη νεολαία της νέας βάρδιας, σχεδιασμένη δουλειά και οικοδόμηση στην εργατική τάξη των μεγάλων επιχειρήσεων και των πιο πληθειακών τμημάτων, στις εργατογειτονιές, με μετρήσιμους στόχους για βελτίωση ταξικής σύνθεσης.

- **Κριτήριο η στάση του κάθε συντρόφου στον αγώνα**, από τη διαδήλωση και την απεργία, τη συσπείρωση εργαζομένων, μέχρι την ανάπτυξη της πολιτικής επιρροής της οργάνωσης και την έμπρακτη υποστήριξη της δράσης της και όχι μόνο η παράθεση απόψεων.

- **Ανάπτυξη της αυτοτελούς πολιτικής δράσης του NAP**, ανάπτυξη πολιτικών δεσμών, θαρρετό κάλεσμα για ανάπτυξη της οργάνωσης, σχέδιο- πλάνο εντάξεων, με κύρια κατεύθυνση εργάτες - εργαζόμενους.

- **Συγκροτημένη και ποιοτική θεωρητική δουλειά**, οργανωμένοι κύκλοι διαλέξεων και αυτομόρφωσης, κομμουνιστική σχολή, θεωρητικά και πολιτικά εργαστήρια, πλούσια εσωτερική ζωή και δημόσιες πρωτοβουλίες για θέματα θεωρίας, πολιτισμού, ιστορίας, αξιών. Αξιοποίηση του περιοδικού *Αναιρέσεις*, ενίσχυση των *Λεσχών Θεωρίας και Πολιτισμού Αναιρέσεις* και των ομάδων δουλειάς που λειτουργούν σ' αυτές. Ποιοτικά ενισχυμένη παρέμβαση στο χώρο των ΜΜΕ, ολόπλευρη αξιοποίηση διαδικτύου - ψηφιακών μέσων.

- Στήριξη στην αναβάθμιση του *Πριν*

- Αξιοποίηση και συμβολή στα *Τετράδια Μαρξισμού*

- Αξιοποίηση και ενίσχυση στο εκπαιδευτικό περιοδικό *Σελιδοδείκτης*.

- Νέο οργανωτικό πολιτισμό με κέντρο τον αποφασιστικό ρόλο της οργάνωσης (από την ΟΒ μέχρι τα συλλογικά σώματα) στην ανάληψη των αποφάσεων και της ευθύνης για την προώθηση της πολιτικής μας. Τακτική λειτουργία των ΟΒ. Σύγκληση συνδιασκέψεων περιοχής και δημιουργία γραφείων περιοχής, τους επόμενους μήνες. Συνολικά ανανέωση των οργάνων, με ανάδειξη εργατών, νέων και γυναικών. Τομή στην οργανωτική αντίληψη, έτσι ώστε να ενισχύεται το συλλογικό «εμείς» και η αποτελεσματικότητα της παρέμβασης μιας βαθιά δημοκρατικής οργάνωσης σε σχέση με τα πολυποίκιλα «εγώ» ή τις μερικότητες των ομαδοποιήσεων.

- Σχεδιασμός, σταθεροποίηση και ανάπτυξη των διεθνών μας επαφών και παρεμβάσεων, όπου έχουν γίνει βήματα. Προσπάθεια διαλόγου και συντονισμού δυνάμεων με εργατική, αντιΕΕ, αντιιμπεριαλιστική, αντικαπιταλιστική κατεύθυνση στην Ευρώπη και την περιοχή μας, με συμβολή και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ταυτόχρονα, ειδική προσπάθεια για τη δημιουργία ενός κέντρου διαλόγου με καινοτόμες επαναστατικές κομμουνιστικές κινήσεις.

- Κάλυψη αδύναμων πλευρών παρέμβασης, με δημιουργία επιτροπών και επεξεργασιών σε δημοκρατικά δικαιώματα, διεθνή, πολιτισμός, γραφείο τύπου - ομάδα παρέμβασης στα ΜΜΕ, γυναικείο - φύλο.

- Οικονομική αυτοτέλεια / αρχή οικονομικής συνδρομής για όλους / οικονομικές ενισχύσεις - οργανωμένες οικονομικές εξορμήσεις.

Η επόμενη μέρα του συνεδρίου και η μετέπειτα πορεία δεν μπορεί να είναι «μία από τα ίδια», οφείλουμε να σφραγιστεί από τη συλλογική μας θέληση για μια **δημιουργική τομή στο ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση**, με πρώτο και κύριο τη συλλογική μας **δέσμευση για την υλοποίηση των αποφάσεων του συνεδρίου**.

Το 4ο Συνέδριο του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Αθήνα, 3 Δεκεμβρίου 2017